

Promise

Voor Bijbels denken in de gezondheids(zorg) 28ste jaargang nr 3 (juli 2012)

In dit nummer:

Apologetiek
Gewonde genezers
Geestelijke defensie
Praat tegen jezelf

Apologetiek voor nieuwe generati

Inleiding

De meeste christelijke jongeren 'rollen' vandaag de dag door het leven zonder al te veel na te denken over hun geloof. Ze hebben geen duidelijk beeld over de aard en het karakter van de Drie-enige God, over andere essentiële christelijke waarheidsclaims, en over de aard van de waarheid zelf. Hun wereldbeschouwingen worden vaak meer gevormd door een pluralistische cultuur dan door bijbelse lectuur, zodat hun geloof sterk verschilt

van bijbelse normen. Als gevolg hiervan hebben veel tieners het geloof waarmee zij zijn opgegroeid, verlaten, en van hen die nog wel geloven, leven maar weinigen als moedige getuigen van Christus.

Toegewijde tieners die een authentiek christelijk wereldbeeld omarmen, hebben niet alleen minder kans om het geloof vaarwel te zeggen, maar zullen het waarschijnlijk ook meer in hun dagelijks leven in praktijk brengen. Dit is de reden

waarom apologetiek-'training' zo'n essentieel onderdeel is van het opvoeden van de jeugd. Als we hen kunnen helpen om de waarheid en de schoonheid van het christelijk geloof zich eigen te maken, zullen ze veel meer kans hebben de goedheid ervan uit te leven.

De geschiedenis heeft aangetoond dat mensen handelen naar wat zij geloven, niet naar wat ze zeggen te geloven, of willen geloven, maar wat ze echt geloven.

r een e

Mensen die geloven dat God werkelijk gesproken heeft door de Bijbel, zullen veel meer de bijbelse richtlijnen volgen en zijn veel vrijmoediger in hun getuigenis voor de waarheid van het christendom, dan degenen die er niet zo van overtuigd zijn. We moeten jonge mensen met liefde erin opleiden dat zij in staat zijn om met vertrouwen en gezag hun geloof te verdedigen.

De bel voor de lunch ging en Mike sloop schaapachtig mijn klas in, zakte onderuit voor een bureau, en begroef zijn gezicht in zijn over elkaar geslagen armen. Als een typische tweedejaars op de middelbare school, wilde hij niet voor zijn vrienden afgaan, dus kwam hij met me praten als er niemand in de buurt zou zijn. Toen ik dichterbij kwam, ging hij overeind zitten, keek me in de ogen en zei kortaf: "Mijnheer McDowell, we moeten eens praten. Ik denk dat ik mijn geloof dreig te verliezen".

Net zoals veel jonge mensen werd Mike, zonder veel na te denken over zijn christelijke geloof, in beslag genomen door zijn dagelijkse bezigheden. Op de avond voordat we spraken had hij een atheïstische website bezocht waarop moeilijke vragen over zijn geloof werden gesteld. Omdat hij niet voldoende kennis en geloof had om de uitdagende vragen te beantwoorden, begon hij zich af te vragen: Is de Bijbel echt waar? Hoe zit het met de evolutie? Hoe kan ik geloven dat het christelijk geloof de enige weg tot God is? Hoe kan een liefhebbende God die almachtig is en die het kwaad kan voorkomen, dat kwaad toch laten gebeuren? Twijfels belaagden zijn geloof in God.

Gelukkig vertrouwde Mike me genoeg om mijn hulp in te roepen bij deze uitdaging tijdens zijn geloofsreis, en gedurende de eerstvolgende paar maanden brachten we vele lunchuren door met het verkennen van belangrijke apologetiek-vragen. We onderzochten de authenticiteit van de Bij-

bel en van buitenbijbels bewijsmateriaal voor de waarheidsclaims van het christelijk geloof op het terrein van geschiedenis, filosofie en wetenschap. Mike waardeerde het dat hij een goed geïnformeerde volwassene kende om hem door de moeilijke vragen te helpen, en later vertelde hij mij dat, als ik er niet was geweest, hij waarschijnlijk zijn geloof overboord zou hebben geworpen.

Het verschil dat apologetiek maakt

Zoals het voorbeeld met Mike laat zien, zou apologetiek-training een essentieel onderdeel moeten zijn bij het onderwijzen van de jeugd. Er is niet aan te ontkomen dat jongeren hun geloof uitgedaagd zullen zien, of ze nu op de middelbare school zijn of dat ze in de 'echte' wereld zijn. We moeten jonge mensen leren om God niet alleen met hun hart en ziel lief te hebben, maar ook met hun verstand (Matt. 22:37) en in staat zijn om hun geloof te verdedigen tegenover diegenen die daarover vragen stellen (1 Petr. 3:15).

In de afgelopen tien jaar of langer, is de christelijke wereld overspoeld met boeken over hoe het ambt in een postmoderne wereld moet worden ingevuld. De auteurs hebben terecht gewezen op de vele culturele veranderingen als gevolg van het postmodernisme, maar hebben vaak niet beseft hoeveel eigenlijk toch hetzelfde is gebleven. Ik sta er verbaasd over als ik hedendaagse schrijvers lees, met name enkele in de zgn. 'emerging church'-beweging, die twijfelen aan de noodzaak voor apologetiek in het begeleiden van de postmoderne jeugd.

De socioloog Christian Smith, die een van

de meest uitgebreide studies heeft gedaan naar de cultuur en de hedendaagse jeugd, wijst erop dat de jeugd vandaag de dag niet de behoefte heeft aan een radicaal nieuw postmodern soort programma of bediening (1). Smith is daarentegen van mening, dat een van de sleutelementen die jonge mensen nodig hebben, is om uitgedaagd te worden na te gaan waarom ze geloven wat ze geloven en om te leren hoe ze hun geloof onder woorden kunnen brengen. Het is zeker waar dat het beleven en voorleven van het christen zijn met consistentie en overtuiging een aantrekkelijk getuigenis geeft, maar dit mag ons niet weerhouden van het geven van een rationele verdediging voor het kunnen vinden van de waarheid, of de samenhang van/in de christelijke waarheidsaanspraken ten aanzien van de werkelijkheid.

Mijn ervaring is dat, vooral als ze anoniem kunnen reageren, studenten vaak lastige vragen stellen, en geïnteresseerd zijn in argumenten voor het geloof in het christendom en haar waarheidsclaims. Tijdens spreekbeurten in heel de Verenigde Staten heb ik duizenden van deze vragen van nieuwsgierige studenten verzameld. "Hoe kan ik weten of God werkelijk bestaat?", "Hoe kan het, dat er maar een ware godsdienst is?" Dit soort vragen vereisen een goede beantwoording door een volwassen mentor of leider die goed thuis is in apologetiek. We moeten onze jeugd argumenten aanreiken waarom het christendom objectief waar is, waarom de Bijbel het geïnspireerde en onfeilbare Woord van God is, en hoe we weten dat Jezus' opstanding uit de doden meer is dan alleen maar mythologie of een uitgekend sluw bedrog. Als we de uitdaging

niet op ons nemen, lopen we het risico van het verliezen van onze kinderen en volgende generaties. Men zou kunnen stellen dat een dergelijk verontrustend en tragisch verlies al begonnen is.

Het kwijtraken/loslaten van het geloof

Duizenden tieners die beweerden geen bepaald religieus geloofssysteem aan te hangen zeiden, toen zij geïnterviewd werden t.b.v. de Nationale Studie van Jeugd en religie in 2005, dat zij religieus waren opgevoed, maar na verloop van tijd 'niet-religieus' waren geworden (2). De jongeren werd d.m.v. open vragen (zonder set mogelijke antwoorden waaruit ze hadden kunnen kiezen) gevraagd waarom ze het geloof waarin ze zijn opgevoed waren, losgelaten hadden. Het meest voorkomende antwoord (tweëndertig procent) was: intellectuele scepsis. Enkele antwoorden waren: "Sommige dingen waren te vergezocht voor mij om erin te geloven", "Ik denk dat er geen wetenschappelijk bewijs is" en "Er waren te veel vragen die niet beantwoord kunnen worden" (3). Jonge mensen laten het geloof achter zich

omdat de christelijke gemeenschap er niet in slaagt om zowel hun geest als hun hart erbij te betrekken.

Ik ontmoette eens een jongeman die mij vertelde dat hij had zijn geloof in God had verloren. De reden die hij hiervoor gaf was de niet uit te leggen en onvergeeflijke dood van zijn beste vriend. Dat was volgens hem iets dat een liefhebbende God nooit had kunnen toestaan. Ik vroeg hem of hij vóór de dood van zijn vriend ooit had nagedacht over het probleem van het kwaad en het lijden. Hij gaf toe dat hij nooit erover had nagedacht, omdat hij ervan uitging dat zoiets hem nooit zou overkomen. Zijn probleem was er een van onwetendheid, want hij had voor deze tragedie nog nooit geworsteld met het probleem van het lijden en had nog nooit een bijbels wereldbeeld ontwikkeld dat hem zou kunnen voorbereiden op een dergelijke gebeurtenis.

Degenen die al van tevoren serieus nadenken over de realiteit van het lijden hebben veel meer kans hun geloof vast te houden als een tragedie zich voordoet. Als

ouders, opvoeders en jongerenbegeleiders kunnen we de kinderen een onbetaalbaar geschenk geven door hen te helpen bijbels te denken en hen in staat te stellen hun geloof te verdedigen voordat ze uit onze invloedssfeer raken.

De geloofscrisis

De meeste volwassenen maken zich zorgen over het gedrag van jongeren. Weinigen echter kijken dieper naar de bron van hun gedrag: hun geloof. Glenn Schultz laat in zijn boek *Koninkrijksonderwijs* zien hoe geloofsovertuigingen het gedrag beïnvloeden: "Op de basis van iemands leven vinden we zijn geloof. Deze overtuiging vormt zijn waarden en deze waarden bepalen zijn daden" (4). Als we het gedrag van jongeren willen beïnvloeden, dan moeten we hen begeleiden naar eerlijke en reële visies over de wereld en hen helpen te leren bouwen op hun bestaande ware geloofsovertuigingen.

Mensen handelen naar wat zij geloven, niet naar wat ze zeggen te geloven of willen geloven, maar wat ze echt geloven. Jonge mensen die een bijbels wereldbeeld hebben, zullen niet alleen minder kans hebben om het geloof te verlaten of te verliezen, maar de kans is ook groter dat ze het in hun eigen leven in praktijk zullen brengen, en degenen die geloven dat God werkelijk gesproken heeft door de Bijbel, hebben veel meer kans om het te volgen dan degenen die er niet zo van overtuigd zijn. Tieners die vertrouwen op Gods plan ten aanzien van bijvoorbeeld zuiverheid en reinheid, hebben veel meer kans om zich te onthouden van onzuivere en onreine handelingen.

Dit is de reden waarom het zo belangrijk is om onze jeugd te helpen in het reine te komen met hun *werkelijke* overtuigingen en om hen te helpen eerlijk hun twijfels, vragen, onzekerheden en angsten onder ogen te zien. Dit betekent niet dat we moeten doen alsof we alle antwoorden te hebben (tieners van vandaag de dag snappen heus wel dat iedereen niet alles kan begrijpen), maar dat we hen liefdevol begeleiden naar een beter begrip van de waarheid.

Gezien het belang van waarachtig geloof, moeten we ernstig bezorgd zijn over onze jeugd. In zijn onderzoek over religieuze trends in 2005, concludeerde George Barna: Amerikaanse christenen zijn wat hun kennis over de Bijbel betreft analfabeet. Hoewel de meesten van hen beweren dat de Bijbel de waarheid bevat en het waard is er kennis van te nemen, en de meesten van hen ook nog beweren dat zij alle relevante waarheden en principes kennen, laat ons onderzoek wat

De meeste volwassenen maken zich zorgen over het gedrag van jongeren.

anders zien: hoe jonger mensen zijn, hoe minder ze begrijpen van het christelijke geloof ... Als gevolg van het feit, dat steeds minder ouders hun kinderen kennis met betrekking tot het geloof bijbrengen, worden de opvattingen en overtuigingen van jongeren steeds meer het product van de massamedia (5).

Hieronder volgen enkele gegevens over het geloof van de conservatieve protestantse jeugd (6):

- Achttien procent gelooft dat God ofwel een persoonlijk wezen is die de wereld schiep, maar vandaag de dag er niet bij betrokken is (zoals in het deïsme) of een onpersoonlijke entiteit, iets als een kosmische kracht (zoals in het pantheïsme);
- drieëntwintig procent is niet overtuigd van het bestaan van wonderen;
- drieëndertig procent gelooft 'zeker' of 'misschien' in reïncarnatie;
- tweeënveertig procent is niet zeker van het bestaan van boze geesten;
- achtenveertig procent denkt dat meerdere religies waar kunnen zijn.

Neem eens de tijd om de implicaties van deze statistieken te overdenken. Hoe kunnen onze jongeren een levendig gebedsleven hebben wanneer bijna een op de vijf (18 procent) niet gelooft dat God persoonlijk bij de wereld van vandaag betrokken is? Hoe kunnen ze voorkomen in 'de strik van de duivel' (1 Tim. 3:6) (7) te

vallen wanneer meer dan twee op de vijf (42 procent) niet eens zeker zijn van het bestaan van boze geesten? En tenslotte, hoe kunnen ze vol vertrouwen geloven dat Jezus 'de weg de waarheid en het leven' (Johannes 14:6) is, wanneer bijna de helft van de ondervraagde jongeren van mening is dat meerdere religies waar kunnen zijn?

Dit is de reden dat Paulus zo'n grote waarde hecht aan geestelijke transformatie bij de geestelijke ontwikkeling: "En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt hervormd door de vernieuwing van uw denken" (Rom. 12:2). Het helpen van onze jeugd om haar denken en begrip te vormen en te worden zoals Jezus, begint met hen helpen te denken zoals Jezus dacht, en om die gedachten in praktijk te brengen. Het gaat niet alleen om de vraag "wat zou Jezus doen?" maar, nog belangrijker, "waarom zou Jezus dat doen?"

In komt auteur Ron Sider tot de conclusie dat mensen die een bijbels wereldbeeld hebben, werkelijk een ander gedrag laten zien. Ze hebben negen keer meer kans om 'adult only' materiaal op het internet te vermijden, drie keer zoveel kans om geen tabaksproducten te gebruiken en twee keer zoveel kans om als vrijwilliger

arme mensen te helpen (8). De opvattingen van mensen over God, de wereld en de waarheid zelf maken wel degelijk verschil uit bij hun praktiseren van het christelijk geloof.

De verwarring over de waarheid

Afgelopen zomer was ik gastspreker op een Bijbelkamp voor jongeren in Noord-Californië. De rode draad gedurende de week was Mattheüs 22:37: "Heb God lief met heel je hart, ziel en geest". Ik onderwees uit Schriftgedeelten zoals 1 Samuël 16:7, waaruit blijkt dat God met name het hart in plaats van het uiterlijk beoordeelt, en ik moedigde de studenten aan het onderwijs van Jezus in Mattheüs 10:28 te overdenken: "Wees niet bang voor hen die wel het lichaam, maar niet in staat zijn om de ziel te doden; maar vrees Hem, die in staat is om beide, ziel en lichaam, te verdoen in de hel". Ik daagde hen uit om hun verstand te gebruiken om de beweringen van Jezus te overdenken en te erkennen als het enige middel van redding (Handelingen 4:12).

Aan het eind van de week vroeg ik de kampdeelnemers om feedback, en hun reacties schokte mij. Een van hen vatte het samen met de volgende woorden: "Wij houden van Zijn verhalen, maar dat is gewoon *Zijn* waarheid. Ik wil hem niet veroordelen, maar ik heb een andere waarheid". Haar antwoord zou mij waarschijnlijk niet zo verbaasd moeten hebben,

vooral omdat uit recent onderzoek blijkt dat de meerderheid (81 procent) van onze jeugd van mening is dat “alle waarheid voor het individu en zijn / haar omstandigheden relatief is” (9). De algemene houding ten opzichte van religie en moraal is: “Iets kan wel voor u waar zijn, maar niet voor mij”. Veel jonge mensen beweren christen te zijn, maar ik vraag me af hoeveel van hen echt begrijpen dat het christendom de waarheid is, de enige hoop voor redding, en de enige mogelijkheid voor een relatie met de levende God die het universum schiep.

Christian Smith laat zien dat voor de jeugd van vandaag “Het hele idee van (religieuze) waarheid verzwakt is, en verschoven van oudere realistische en algemeen geldende ideeën over objectieve Waarheid naar meer persoonlijke en relatieve versies van ‘waarheid voor mij’ en ‘waarheid voor jou’” (10). Hij (Smith) zegt dat we de jeugd vaak horen verkondigen: “Wie ben ik om te oordelen?”, “Als dat is wat ze willen, dan moeten ze dat toch zelf weten?” en “Als het voor hen werkt, dan is het toch prima?” Veel jongeren zien waarheid als iets pragmatisch wat ‘werkt’ in hun leven, in plaats van het vasthouden aan de klassieke opvatting van de waarheid als ‘dat wat overeenkomt met de wer-

kelijkheid’. Zoals het hedonistische motto van Hugh Hefner ‘Als het goed voelt, doe het dan’ kenmerkend was voor de jaren ‘60, zo wordt de jeugd van vandaag gekenmerkt door de slogan van het relativisme ‘Als het werkt, dan is het is goed’.

Het domein van de Waarheid

Hoe komt het dat de jeugd denkt dat ze een bepaalde godsdienstige overtuiging kunnen kiezen, net zoals je een film kiest om naar te kijken of iTunes te downloaden? In *Total Truth* legt Nancy Pearcey uit dat de hedendaagse cultuur zeer uiteenlopende meningen heeft over het concept van de waarheid zelf. Volgens Pearcey heeft de cultuur een scheidslijn getrokken tussen het heilige en het wereldse, en heeft zij religie, moraal, en ‘privé’ inzicht naar de sacrale, subjectieve wereld toegeschreven, en wetenschap en algemene kennis aan de seculiere, objectieve wereld (11). “Kortom”, schrijft ze, “de privé-sfeer is overspoeld met moreel relativisme ... Religie wordt niet beschouwd als een objectieve waarheid waaraan wij ons moeten onderwerpen, maar slechts een kwestie

van persoonlijke smaak, die we kiezen ...” (12). Zoals Pearcey heeft ontdekt, worden religieuze en morele aanspraken beschouwd als een kwestie van persoonlijke voorkeur in plaats van kennisanspraken over de reële wereld.

Als gevolg van deze culturele scheidslijn zijn tieners gewend om hun geloof in God in een apart hokje te stoppen, los van hun dagelijks leven, en zijn ze gewend om hun geloof over God in de private, subjectieve sfeer te houden en dat niet te beschouwen als objectieve kennis. Deze compartimentering komt het meest duidelijk naar voren in de mate waarin de jeugd aan spiritualiteit prioriteit geeft.

Een studie van het Institute of Politics aan de Harvard Universiteit toonde aan dat zeventig procent van de studenten religie ‘redelijk’ tot ‘zeer’ belangrijk in hun leven vond (13). Dit lijkt op het eerste gezicht misschien een teken van veel invloed van religie, maar wanneer onderzoekers aan de studenten vroegen waarover ze het meest enthousiast waren, met welke dringende problemen ze te maken hadden, en welke ervaringen of gewoonten het belangrijkste in hun leven waren, bleken hun antwoorden totaal anders te zijn. In plaats van te spreken over hun religieuze

het christendom is voornamelijk gebaseerd op de historische opstanding van Jezus.

truth

\'trooth\ n. pl., 1:

identiteit, hun geloof, hadden de meeste tieners het over hun vrienden, hun 'My Space'-accounts, muziek, romantische aangelegenheden of andere persoonlijke zaken.

Christian Smith stelt: "Wat een aantal tieners blijkbaar bedoelt als ze zeggen dat religie zeer belangrijk is in hun leven, wanneer het gaat over religie in de strikt religieuze sector van hun leven. Religie beïnvloedt hen in religieuze zin, dat wil zeggen: als het gaat om kerkbezoek, basis-overtuigingen, gebed en dergelijke, maar niet per se op andere manieren" (14). Hij concludeert: "Wat wij in onze interviews onder tieners bijna nooit tegenkwamen was de mening dat religie mensen opdraagt om in gehoorzaamheid de waarheid te omarmen, ongeacht de persoonlijke gevolgen of beloningen" (15).

Deze verdeling in gebiedsdomeinen van de waarheid vormt voor sommige religies geen probleem, maar nauwkeurig lezen van de Bijbel laat zien dat het onverenigbaar is met het orthodoxe christendom. We moeten jongeren helpen om te begrijpen wat het christendom uniek maakt is dat het wordt geïdentificeerd met het leven, werk, karakter, en de persoon van Jezus Christus, die 2000 jaar geleden op de aarde wandelde en beweerde dat hij zowel de Zoon van God als God in het vlees was.

Veel wereldreligies zijn gebaseerd op tijdloze principes, maar het christendom is voornamelijk gebaseerd op de historische opstanding van Jezus. Paulus maakt dit duidelijk in 1 Korintiërs 15:17: "Als Christus niet is opgewekt, is uw geloof waardeloos, en u bent nog steeds in uw zonden". Het christendom is 'absolute waarheid' waarin alle elementen van de werkelijkheid zijn opgenomen, zowel het heilige als het seculiere, zowel het openbare als het privé-domein.

Een van de grootste obstakels waar we vandaag de dag voor staan bij het begeleiden van de jeugd is hun vertekend beeld van de waarheid. Daarom besteed ik bijna drie weken aan het onderwijzen van oudere leerlingen van mijn middelbare school over de aard van de waarheid. Paulus waarschuwt ons in zijn tweede brief aan de gemeente in Thessalonica dat mensen verloren gaan door het niet liefhebben van de waarheid (2 Thess. 2:8-10). Tenzij we onze jongeren de fundamenten van de waarheid weer bijbrengen, zullen ze worden "heen en weer geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen" (Ef. 4:14).

Maakt de jeugd zich druk over de waarheid?

Filosoof Francis Beckwith had in zijn lessen ethiek eens een sceptische student die hem elke dag een vraag stelde. Op een

dag vroeg ze met een air van superioriteit alsof haar vraag de filosofische grondslagen van haar meester zouden tenietdoen: "Dr. Beckwith, waarom is waarheid zo belangrijk?" Na even nadenken antwoordde hij: "Wel, zou je het juiste antwoord of het foute antwoord willen weten?" *Met andere woorden, haar vraag als zodanig veronderstelde het bestaan, de kenbaarheid en het belang van de waarheid.*

Diep geworteld in de harten van jonge mensen leeft het besef dat de waarheid een noodzakelijk fundament is voor het leven. We moeten niet het feit loslaten dat de jeugd gelooft in de waarheid, dat ze de waarheid willen, en dat zij hun leven willen organiseren rond wat zij geloven als uiteindelijk waar zijnde. Ze hebben juist hulp nodig om de misvattingen op te ruimen over de waarheid die ze, zonder het te beseffen, hebben overgenomen van onze cultuur.

Dan Kimball, predikant in de Vintage Faith Church, bevestigt deze waarheid in zijn boek *The Emerging Church*: "Ik heb ontdekt dat nieuwe generaties echt niet tegen de waarheid en de bijbelse moraal zijn. Als mensen merken dat je geen star, dogmatisch en blind geloof volgt en dat je niet uit angst het geloof van andere mensen aanvalt, zijn ze opvallend open voor intelligente, respectvolle en eerlijke discussie over keuze en waarheid" (16).

Ik heb geconstateerd dat, hoewel ze duidelijk afknappen op mensen die arrogant denken dat ze alle antwoorden in pacht hebben, jongeren positief reageren op iemand die hen liefdevol kan leiden naar de waarheid.

Het doel van apologetiek is niet om een discussie te winnen, maar om mensen te leiden naar een liefdevolle relatie met hun Schepper. Het is vaak onze houding, die krachtiger spreekt dan onze woorden; met andere woorden: ook al zouden we de beste argumenten van de wereld hebben, maar hadden we de liefde niet, het zou ons niets baten (1 Kor 13:1-3.). Het oude gezegde: “Het kan mensen niet zoveel schelen hoeveel je weet, tenzij ze weten hoeveel je om hen geeft” is nog steeds van toepassing.

Meer dan ooit moeten we het advies van de apostel Petrus opvolgen en onze jeugd redenen geven om te geloven in de waarheid die overeenstemt met de werkelijkheid. Maar doe dat met vriendelijkheid en respect. Het voorleven van de waarheid is net zo belangrijk als het verdedigen ervan, zeker voor een generatie die de waarheid beoordeelt naar hoe het ‘werkt’. Het is het waard om dit nog eens te herhalen: “Voor een teenager is het voorleven van de waarheid net zo belangrijk als het verdedigen ervan”.

Het opruimen van de verwarring

Hoe kunnen we jongeren helpen in te zien dat Jezus’ beweringen gaan over de objectieve werkelijkheid en dat het gewoon niet zo kan zijn dat het voor de ene persoon wel waar is en voor een ander niet? Ik heb eens het volgende experiment met mijn studenten gedaan. Ik plaatste een pot knikkers voor hen en vroeg: “Hoeveel knikkers zijn er in de pot?” Ze antwoordden met verschillende gissingen: 221, 168, enzovoorts. Nadat ik hen het juiste aantal van 188 had gegeven vroeg ik: “Wie van jullie was er het dichtst bij?” Ze waren het er allemaal over eens dat 168 de beste schatting was, en ze waren het er allemaal over eens dat het aantal knikkers een feit was en niet een persoonlijke voorkeur.

Toen gaf ik snoepjes aan ieder van mijn studenten en vroeg: “Welke smaak is goed?” Zoals je kon verwachten, vonden ze dit een oneerlijke vraag, omdat iedereen een persoonlijke voorkeur had. “Dat is juist”, zei ik, “de juiste smaak heeft te maken met voorkeuren van een persoon. Het is een kwestie van persoonlijke mening of persoonlijke voorkeur, en niet een objectief feit”.

Toen vroeg ik: “Zijn religieuze aanspraken als het aantal knikkers in een pot, of zijn ze een kwestie van persoonlijke mening,

net zoals de voorkeur voor smaken van snoep?” De meeste van mijn studenten meenden dat religieuze aanspraken behoorden tot de categorie snoepvoorkeur. Vervolgens besprak ik de objectieve claims van het christendom. Ik wees mijn studenten erop dat het christendom gebaseerd is op een objectief feit in de geschiedenis, namelijk de opstanding van Jezus. Ik herinnerde hen eraan dat terwijl veel mensen de historische opstanding van Jezus verwerpen, het niet het type bewering is dat “waar voor jou, maar niet voor mij” kan zijn. Het graf ofwel was leeg of het werd bezet op de derde dag – er is geen tussenweg. Ik wees er ook op dat het christendom een objectief beeld heeft en geeft van de schepping, de aard van de drie-enige God, de natuur van de mens, en de authenticiteit van de Bijbel.

Een strategie voor verandering

Nu we de verwarring over waarheid hebben opgehelderd, hebben we de basis gelegd voor het helpen van tieners om de schepping, de historische Jezus, het probleem van het kwaad, en andere belangrijke apologetische vraagstukken te begrijpen. In mijn eigen werk met tieners, heb ik vier nuttige strategieën gevonden.

In de eerste plaats moeten we tieners helpen om kritisch te leren denken. In onze snelle, beeld-georiënteerde cultuur, wordt

de jeugd eerder overtuigd door beelden en verhalen dan door met redenen omklede bewijzen. Weinigen hebben het vermogen ontwikkeld om kritisch te denken, maar toch is juist het kritisch kunnen denken nodig om waarheid van dwaling te onderscheiden. Alle jongeren zouden in staat moeten zijn om zichzelf tegensprekende uitspraken te identificeren zoals: “Er is geen waarheid”, oneigenlijke drogredenen zoals “Het christendom is een onware godsdienst omdat er zo veel huichelaars zijn” en die een beroep doen op emoties zoals: “We moeten abortus legaliseren omdat er zoveel ongewenste baby’s mishandeld worden”. Basale logica-vaardigheden zijn onmisbaar voor het bekomen van studenten in apologetiek. Regelmatig geef ik mijn leerlingen voorbeelden van denkfouten uit tijdschriften of de krant om hen te helpen deze fouten te herkennen.

Ten tweede, gebruik voorbeelden uit de media om bijbelse waarheden te onderwijzen. Studies tonen aan dat studenten meer tijd besteden aan interactie met de media buiten de klas (bijvoorbeeld het internet, televisie, video games) dan ze doen met vakken in de klas, waardoor de voorbeelden uit de media krachtige middelen zijn. Daarom probeer ik bijna altijd een voorbeeld uit de media te nemen. Filmclips en songteksten zijn grote aanzetten voor discussie en dieper nadenken over kwesties met betrekking tot God en de samenleving. Een van de beste lessen

die ik op de middelbare school had over bijbels en kritisch denken betrof het bekijken van *Schindler's List* met mijn gezin en de gedachtenwisseling die ik tijdens een diner met mijn vader had over waarheid, moraal en God. Deze waardevolle les herinner ik me tot op de dag van vandaag.

Ten derde: stel gerichte vragen. De beste manier om tieners te helpen leren hoe ze hun geloof kunnen verdedigen is vaak door middel van indringende vragen en interactie in plaats van ‘preken’ of lezingen. Zo onderwees Jezus Zelf ook. Als Jezus werd uitgedaagd of wanneer aan Hem een vraag gesteld, antwoordde Hij vaak met een wedervraag. Ik begin een les vaak met een tot nadenken uitdagende vraag (die mij ook helpt om te ontdekken wat mijn leerlingen over een onderwerp echt geloven). Zo vroeg ik onlangs: “Is het een voordeel dat een stel samenleeft voordat ze gaan trouwen?” Ongeveer de helft van mijn studenten dacht dat dat het geval is, en dit gaf me de gelegenheid om hun opvattingen uit te dagen en om hen te helpen in het reine te komen met een bijbelse visie op het huwelijk.

Ten vierde, help tieners hun kennis in praktijk te brengen. Zonder toepassing is apologetiek vaak alleen maar een woordenspel dat weinig verschil maakt in hun leven, zodat we hen moeten voorzien van mogelijkheden om toe te passen wat ze geleerd hebben. Ik weet bijvoorbeeld van een groep, die christelijke studenten meeneemt op een reis naar de Universiteit van Californië in Berkeley (17) om hen, voordat ze gaan studeren, te confronteren met seculiere opvattingen. De jongeren werden niet plotseling in deze situatie gebracht, maar maandenlang op deze reis voorbereid om het christelijk geloof te kunnen verdedigen. Studenten werden gekoppeld aan christelijke groeperingen op de campus, maar hoorden ook presentaties tegen het geloof in God, gegeven door studenten die betrokken zijn bij atheïstencлубs in Berkeley. De jongeren waren in staat om persoonlijk te communiceren met de atheïstische studenten, om goede vragen te stellen, en om hun geloof toe te lichten. Als gevolg hiervan kregen vele leerlingen een hernieuwde ijver voor het leren van apologetiek.

Het moedige uitkomen voor de Waarheid

Als ik terugdenk aan mijn gesprekken met mijn student Mike, realiseer ik me dat zijn groei zich op een bepaalde manier ontwikkelde. Toen Mike ontdekte dat er antwoorden waren op zijn diepste vragen, begon hij zich af te vragen hoe hij deze waarheden zou kunnen delen met zijn niet-christelijke vrienden. Een belangrijk

principe dat ik in onze discussies heb geleerd is dat wanneer jonge mensen antwoorden vinden op hun vragen over het christelijk geloof, zij vaak vrijmoediger worden in hun getuigenis voor Christus. Apologetiek-training scheidt vertrouwen en geeft moed. Als we willen dat onze jongeren moedige getuigen van Christus worden, moeten we hen uitrusten met de intellectuele instrumenten om hun geloof te verdedigen.

Sean McDowell

Dit artikel verscheen voor het eerst in het *Christian Research Journal*, volume 30, nummer 1 (2007). Voor meer informatie of een abonnement op het *Christian Research Journal* gaat u naar: <http://www.equip.org>.

Vertaald door Piet Guijt mei 2012 Het sluit mooi aan bij het artikel ‘Christelijke apologetiek’ dat in 2006 in *Promise* is verschenen. Zie:

<http://www.stichting-promise.nl/artikelen/schrijftgezag/christelijke-apologetiek.htm>

Noten:

1. Christian Smith, *The Religious and Spiritual Lives of American Teenagers* (New York: Oxford University Press, 2005), 266.
2. De website voor de Nationale Studie van Jeugd en Religie is www.youthandreligion.org. Zowel de methoden van het onderzoek als de bevindingen zijn door Smith opgetekend in *Soul Searching*.
3. Smith, 89.
4. Glenn Schultz, *Kingdom Education* (Nashville: LifeWay Press, 1998), 39.
5. George Barna, *Barna Reviews Top Religious Trends of 2005* (20 december 2005)
6. Smith, 41-45, 74.
7. Alle Bijbelcitaties zijn afkomstig uit de *New American Standard Bible* (NASB).
8. Ron Sider, *The Scandal of the Evangelical Conscience* (Grand Rapids: Baker, 2005), 128.
9. George Barna, *Real Teens* (Ventura, Californië: Regal Books, 2001), 92.
10. Smith, 144.
11. Nancy Pearcey, *Total Truth* (Wheaton, IL: Crossway Books, 2004), 20.
12. *Ibid.*, 20.
13. Zoals aangehaald in *Youth Culture Update*, *YouthWorker Journal* (juli / augustus 2006): 9.
14. Smith, 138.
15. *Ibid.*, 149.
16. Dan Kimball, *The Emerging Church* (Grand Rapids: Zondervan, 2003), 86.

Zie Brett Kunkle, *You're Taking Students Where?! Student Impact, Stand to Reason*, http://www.str.org/site/DocServer/brettkunklenews0602.pdf_1.pdf?docID=903, en *The Berkeley Mission Report, Student Impact, Stand to Reason*, <http://www.str.org/site/DocServer/brettkunklenews0603.pdf?docID=882>

Gewonde genez

De titel van dit artikel is ontleend aan het motto van mijn website www.12accede.nl: “Ideeën en bemoedigingen voor gewonde helpers verbonden met een heelmakende God” – de regel die daar boven alle artikelen staat. Bij dat motto heb ik me onder andere laten inspireren door de titel van een boek van Henri Nouwen. Daarover verderop meer. Nu terug naar de titel: Gewonde genezers. Op het eerste gezicht lijkt het wellicht een tegenspraak in zichzelf. In een ziekenhuis heb je genezers en gewonden, maar dat zijn niet dezelfde mensen. Zo hebben we

vaak alles netjes ingedeeld, denken we. Iemand die gewond is kan niet zelf een genezer zijn. Dat beeld passen we op anderen toe, maar vaak ook op onszelf.

de ziekenhuisvisie:
slechts 2 soorten mensen:
'genezers' en 'zieken'

We zijn óf gewond, óf genezer. We hebben hulp van anderen nodig, óf we zijn zelf

iemand die anderen helpt. Maar alsjeblieft niet allebei tegelijk, dat maakt het maar verwarrend.

Bovendien: hoe kan iemand die zelf nog hulp nodig heeft, nou anderen gaan helpen? Dat is toch vragen om moeilijkheden?¹ Hulp of genezing moet je toch zoeken bij iemand die ‘het helemaal heeft’ of...?

In dit artikel wil ik op dit soort vragen ingaan en hoop ik u te laten zien hoe onze visie hierop verstrekkende gevolgen heeft

ers

twijfel het sterk. Zoals ik elders duidelijk maak, geloof ik dat we geschapen zijn voor relatie. In relatie is er sprake van wederzijdse afhankelijkheden. Zonder kwetsbaarheid wordt liefde een leeg iets. Als jouw liefde mij geen goed kan doen omdat ik er niet van afhankelijk wil zijn of durf te zijn (of andersom), wat kunnen we dan nog voor elkaar betekenen? Het is juist bij uitstek in onze verwondheid, onze kwetsbaarheid, onze beperking, dat een ander iets voor ons kan betekenen en een relatie kan bloeien. Anderzijds: hoe verwond en beperkt we ook zijn of lijken, er zijn altijd manieren waarop we iets voor iemand anders kunnen betekenen. De bekende verlamde schrijfster en schilderes Joni Eareckson-Tada schrijft ergens dat ze het een periode erg moeilijk had met haar afhankelijkheid. Het leek of zij van iedereen afhankelijk was en niemand van haar. Tot ze ontdekte hoeveel tijd ze had om voor anderen te bidden, hoeveel gelegenheden er waren om met een glimlach iemand gelukkig te maken, et cetera.

Als God alleen volmaakte mensen gebruikte, zou er nooit iets gebeuren..”

Rick Warren,

The Purpose Driven Life (mijn vertaling)

De gevolgen hiervan zijn vérstrekkend. Als we ons concentreren op onze verwondheid en onze beperkingen, en anderen zien als mensen die zoveel méér hebben, dan komen we terecht in een slachtofferrol: “*arme ik*”. We missen dan de gelegenheden en momenten waarop we – wellicht door iets kleins – zo veel hadden kunnen betekenen voor iemand anders. Al te gemakkelijk gaan we onszelf dan als patiënten zien en ons ook zo gedragen, terwijl we de rest van de wereld gaan zien als doktoren en verpleegsters. We worden dan gemakkelijk (onbewust) hard en eisend tegenover onze omgeving. Maar... was dat niet juist de manier waarop zoveel van ons gewond geraakt zijn? Doordat anderen alleen aan hun eigen noden en wensen dachten en niet de gevolgen overzagen die hun gedrag voor ons zou hebben? Zó wordt dus veel pijn en trauma doorgegeven, van generatie op generatie, in gezinnen, in kerken en gemeenten, en in andere verbanden.²

Dan maar naar de dokters- of verpleegsters-positie: “ik ben er voor anderen, en zelf heb ik geen noden, zelf ben ik ‘sterk’”? Hoe ervaart u het als iemand u helpt die zo ‘sterk’ is? Ik ervaar dat vaak als ongelijkwaardig, soms zelfs wel neerbuigend. Zelden word ik er echt door opgebeurd of opgebouwd. Dus dat is ook geen alternatief³.

voor onze visie op relaties én onze visie op pastorale hulpverlening.

De ‘ziekenhuisvisie’

De indeling waar ik het hierboven over had: je bent óf gewond óf genezer, noem ik wel *de ziekenhuisvisie*. Ik wil hier nu op inzoomen, er iets beter naar gaan kijken. Deze *ziekenhuisvisie* veronderstelt dat er mensen zijn die anderen kunnen helpen maar zelf geen hulp nodig hebben. Ik zet hier een vraagteken bij. Zijn er in deze gebroken wereld mensen die emotioneel gezien anderen niet nodig hebben? Ik be-

Enkele Bijbelse voorbeelden

Ik moet hierbij denken aan Jezus Zelf. Op een dag was Hij met Zijn discipelen onderweg van Judea naar Galilea. Het was – zoals gewoonlijk in die streken – warm. Als je dan een grote afstand loopt, krijg je dorst. Zo ook Jezus. Het was midden op de dag en echt heel heet. Dan naderen ze een stad. Terwijl Zijn discipelen doorlopen naar de stad om daar wat boodschappen te doen, om wat te eten te halen, gaat Hij bij een waterbron buiten de stad al zitten. Er komt een emotioneel en relationeel zeer ‘verwonde’ vrouw aan met een kruik om water te putten. Hij heeft haar zo gigantisch veel te bieden, in termen van heilheid en hoop en toekomst. Maar een van de eerste dingen die Hij zegt is dat Hij dorst heeft terwijl Hij haar vraagt of zij met haar kruik ook voor Hem wat water wil putten. Hij schrikt er niet voor terug om daarmee taboes te doorbreken. Pas verderop in het gesprek laat Hij haar merken Wie Hij is en hoeveel Hij haar te bieden heeft (het hele verhaal vindt u in Joh.4). Hij gebruikte Zijn eigen reële nood om een verbinding te leggen met deze vrouw. Als gevolg hiervan kwamen die dag veel mensen uit die stad tot geloof in Jezus. Iets dergelijks deed Hij met een tollenaar

(een belastingambtenaar in dienst van de Romeinen) bij wie Hij Zichzelf uitnodigde om te komen eten (Lukas 19: 2-10). Ook daar bleven de gevolgen niet uit: de man veranderde van een oplichter in een weldoener.

Ook als we het geestelijk bekijken, zien we twee aspecten. In 2 Kor.4 heeft Paulus het erover dat we zijn als aarden kruiken – dat is die kwetsbare, menselijke kant. Maar in die kruik, gaat hij verder, hebben we een kostbare schat: Jezus en het nieuwe leven dat Hij ons geeft. Zó kunnen we ook naar de ander kijken: als een schat in een aarden kruik. Hij of zij heeft (nog) moeite met bepaalde dingen. Hij of zij vertoont (nog) barsten en scherpe of anderszins onaangename kantjes die – net als bij die aarden kruik – al te vaak ontstaan zijn door te harde confrontaties met andere ‘kruiken’. De ‘schat in aarden kruiken’ -visie betekent dat we onze ogen niet hoeven te sluiten voor deze dingen, wetend van onze eigen ‘aarden kruiken’. Maar deze visie betekent ook dat we op zoek gaan naar die schat. We willen kijken, voorbij de aarden kruik, naar dat wat God in die ander gelegd heeft aan gelijkvormigheid met Zijn beeld en gelijkenis. En we willen het goede en

het nieuwe leven van Jezus in die ander te voorschijn beminnen⁴.

Petrus geeft ons een zeer illustratief voorbeeld van wat die ‘schat in aarden kruiken’ betekent. Op een dag gaat hij met Johannes de tempel binnen en ziet daar aan de poort een verlamde man, bedelend om wat geld (zie Hand.3). Petrus kent zijn beperkingen: hij had geen geld. Maar hij weet ook dat God hem en Johannes daar niet voor niets op dat moment bracht. Hij ziet Gods hand in de dingen die gebeuren. Hij staat stil en terwijl hij de verlamde aankijkt begint Petrus te zien wat God op ‘t oog had in deze man. En Petrus zegt tegen hem: „Zilver en goud bezit ik niet, maar wat ik heb geef ik u...” En vanuit Gods rijkdom ‘geeft’ hij deze man de mogelijkheid om op te staan: „... in de naam van Jezus Christus, de Nazoreeer: Wandel!”

Hij liet zich niet begrenzen door zijn eigen menselijke beperkingen, noch door die van deze man. Hij stond stil om te zien wat God zag en bood zich gewillig aan God aan om Zijn instrument te zijn – in dit geval voor genezing.

Een ander voorbeeld vind ik bij Paulus. We denken vaak over hem als over een geestelijke krachtpatser. Maar ook Paulus ervoer perioden van ‘druk’ – tegenslagen, mensen die hem alleen lieten, tijden van vervolging zelfs – waarin hij Gods troost hard nodig had. Hij heeft het er in 2 Kor.1 over hoe hij troost van God ontving in de druk waarin hij verkeerde. Deze troost stelde hem in staat om ook anderen weer troosten. Hij kon hen troosten met deze troost, die als het ware door hemzelf heen was gegaan. Door de druk die hij ervaren had, kon hij meevoelen met anderen in hun druk. En doordat hij uiteindelijk ervaren had dat God er was met Zijn troost – ook, of misschien wel: juist in die moeilijke omstandigheden – daardoor wist hij hoe hij anderen kon troosten, namelijk: door Gods troost dóór te geven.

Het ultieme Bijbelse voorbeeld

Terwijl ik dit schrijf is het adventstijd. Dat doet me denken aan hoe het voor de Joden in die tijd was om hun Messias te verwachten. Velen verwachtten een Koning Die die akelige Romeinen zou verjagen en alles wél zou maken.

Ook wij zouden vaak graag zien dat God een Jezus had gestuurd die – liefst met veel bombarie – alle rotzooi, alle lijden en alle pijn verjaagd had. Als wij God waren geweest, was Jezus gekomen als een machtige Koning, die wel even ‘stevig’ orde op zaken had gesteld. Maar wij zijn God niet. En God liet Zijn Zoon Jezus komen als een kwetsbare baby. Hij liet Hem geboren worden als zoon van

daklozen in een stal, niet eens in een huis. Binnen korte tijd moesten zijn ouders vluchten om hem in leven te houden. Hij werd het kind van asielzoekers in Egypte. En zo gaat het door. Verwerping, dakloosheid, armoede en veel confrontatie met ziekte waren Zijn deel hier op aarde. Het eindigde in valse beschuldiging, gevolgd door bespuwing, bespotting, geseling, en tenslotte die ergste dood door kruisiging. Daarbij ook nog verlaten door de hemelse Vader, Wiens hart Hij zo trouw was geweest.

Maar dan... dan is er het lege graf. Door de diepte en de verwonding heen baande Hij een weg ten Leven – een weg ook voor ons. Door Zijn striemen werd ons genezing geboden. Om onze zonden was Hij gekruisigd. De straf, die ons de vrede met God de Vader aanbrengt, was op Hem. Hij onderging het meest vreselijke lijden in onze plaats, zodat wij in Hem vrijmoedig naar God toe kunnen gaan. Tegen die achtergrond lukt het me niet meer om vast te houden dat alle lijden zo snel mogelijk uit ons leven gebannen moet worden. Tegen die achtergrond voel ik me bevoorrecht dat ik, in mijn verwondheid, achter Hem aan mag gaan. Het feit dat Hij in staat bleek het grootste lijden qua betekenis om te keren in de grootste overwinning, geeft me hoop dat diezelfde God ook uit mijn wonden en uit mijn gebrokenheid iets moois kan weven.

Intermezzo: 'De tirannie van het óf'

In ons westers technocratisch modernisme missen we veel. Eén van de dingen waarvan ik ontdekte dat we die missen is de Hebreeuwse mogelijkheid om (tijdelijk) met twee tegenstrijdige gedachten of gevoelens te leven. Bij ons is het óf A, óf B; óf links, óf rechts, enz.. Ik heb iemand dat de 'de tirannie van het óf' horen noemen, omdat het ons van het contact met de realiteit van ons mens-zijn berooft. De Hebreeuwse cultuur kende deze 'tirannie van het óf' niet. Ik zie dat bijvoorbeeld in de Psalmen zeer regelmatig. De Psalmist is vol vertrouwen én tegelijkertijd twijfelend of angstig. Neem bijvoorbeeld Psalm 27. David zegt daar vol zekerheid:

JaHUaH (de AANWEZIGE) is mijn licht en mijn heil, voor wie zou ik vrezen?

JaHUaH (de AANWEZIGE) is mijns levens veste, voor wie zou ik vervaard zijn? Al legert zich een leger tegen mij, mijn hart vreest niet; al verheft zich een krijg tegen mij, nochtans blijf ik vertrouwen.
Psalm 27: 1, 3⁵

En een paar regels verder zien we ook twijfel en verlatingsangst:

Verberg uw aangezicht niet voor mij, wijs

uw knecht niet af in toorn, ...; verwerp mij niet en verlaat mij niet,
Psalm 27: 9

Waar bij ons vaak 'de tirannie van het óf' heerst, zien we dat geloofszekerheid en geloofstwijfel bij David tegelijk kunnen bestaan. Het mooie is, dat hierdoor ook wel duidelijk wordt dat Gods stem in hem uiteindelijk aan het langste eind trok. Reden voor David om de lezer op te roepen niet te snel conclusies te trekken, maar rustig te wachten tot je Gods heil ziet

doorbreken (de verzen 13 en 14).

Dat is een boodschap van hoop: er is goed en kwaad, 'up' en 'down' naast elkaar, ook in ons leven en ook in ons geloofsleven en onze emoties. Maar gelukkig, uiteindelijk wint God.

De zegen van onze verwondheid

Henri Nouwen geeft in zijn boek over de gewonde genezer aan dat we onze verwondheid in zekere zin zelfs kunnen omarmen (meer hierover in de bijlage, zie verderop). Dat is niet omdat die verwond-

heid zelf zo goed is (al is dat wel wat sommige Oosterse godsdiensten en bepaalde astrologen en andere occulte stromingen geloven die de vijandschap tussen God en de tegenstander willen verdoezelen door te zeggen dat alles goed én kwaad is). Emotioneel-geestelijke verwondheid, gebrokenheid en de trauma's die daaraan ten grondslag liggen, zijn geen uitvinding van een goede God!

Hoezo kunnen we dan toch blij zijn met onze verwondheid? Enkele van de Bijbelse voorbeelden die ik hierboven gaf, geven aan dat onze verwondheid ons meer ontvankelijk kan maken voor God en voor het ontvangen van hulp van onze naaste. Juist in onze gebrokenheid kan God Zijn heil – Zijn heling – openbaren! In die kwetsbaarheid kunnen we ook elkaar als mens vinden, zonder prestatie als basis, en dus met minder vrees om wederzijds meer van ons echte zelf te laten zien. Hieraan danken veel van de Psalmen ook hun populariteit: ze laten kwetsbare mensen zien waar we onszelf in kunnen herkennen.

Nouwen geeft een uitgebreid voorbeeld van een jonge theologiestudent (a.s. predikant) die op bezoek gaat bij een boer in het ziekenhuis. De boer was eenzaam en voelde zich verloren in een wereld vol medische techniek die hij niet kende. De student was hier meer mee vertrouwd en was vooral intellectueel sterk. Nouwen geeft dan aan hoe de geleerdheid en vertrouwdheid van de student met de medische techniek de afstand tussen deze beide in zekere zin in stand hield, en de

boer daardoor eenzaam bleef. Hij geeft ook aan hoe een grotere bewustheid van eigen onvermogen en eigen eenzaamheid de student dichter bij deze boer had kunnen brengen. (Impliciet las ik hier hoe Nouwen zijn eigen eenzaamheid gebruikte om zich in te kunnen leven in en te kunnen verbinden met zijn 'gebroken' naaste.) Gecombineerd met zijn geloof in de God Die er is – in leven én in sterven, had hij de boer veel hoop kunnen bieden.

“Ongeacht de specifieke traumatische gebeurtenis die iemand ervaren kan hebben in zijn/haar leven, zij het kanker, misbruik, of natuur-ramp, de mensen die het beste de ervaring overleven zijn degenen die een manier vinden om uit te reiken om andere slachtoffers te helpen.”

Thomas R. McClaskey,

'The Other Victims', The American Academy of Experts in Traumatic Stress, 1999.

Hoeveel warmer en menselijker is de visie die ik hier weergeef ten opzichte van de ziekenhuisvisie, waarin de 'dokters' de 'patiënten' continu de maat nemen. In het ziekenhuis model is dat ook nodig, om continu vast te stellen wie 'patiënt' en wie 'medisch personeel' is.

In het Bijbelse model is hiertoe geen enkele aanleiding. Jezus gaf aan dat God hier de verantwoordelijkheid op Zich neemt, bijvoorbeeld toen een discipel vroeg: „en hij dan?” en Jezus ondubbelzinnig zei: „Indien Ik wil, dat hij blijft, totdat Ik kom, wat gaat het u aan? Volg gij Mij” (verge-

lijk Paulus' woorden: „of hij staat of valt, gaat zijn eigen Heer aan” – Romeinen 14:4 en 1 Korinthiërs 2:15; 4:3-5). Wij zijn er niet om elkaar te beoordelen, maar om elkaar te helpen, te ondersteunen en te bemoeiden. Door anderen de maat te nemen, stellen we ons boven hen op en kunnen we grote fouten maken (Prediker 9:15 geeft hier een duidelijk voorbeeld van).

Gewondheid en volwassenheid

De vorige alinea's brengen me op een ander aspect van het 'gewonde genezer zijn' waar ik uw aandacht op wil vestigen. Dat is wat het besef van onze eigen verwondheid en beperktheid met ons doet in ons genezer-zijn; in onze bediening. Paulus spreekt in dit verband wel over 'een doorn in het vlees' die, zei hij, 'mij gegeven is opdat ik me niet te zeer zou verheffen'. Besef van onze eigen verwondheid en beperktheid houdt ons nederig. Het helpt

ons ons te realiseren: „Ook ik heb Gods genade én de liefde en zorg van m'n broeders en zusters hard nodig!”

In de geschiedenis van Israël en de kerkgeschiedenis zien we wat er gebeurt als dit wegvalt; als er leiders zijn die denken dat zij boven dit soort 'afhankelijkheid' staan. Ze worden hoogmoedig en drijven af van God.

Het omgekeerde van dit laatste las ik in een web-artikel van David Kyle Foster van Mastering Life Ministries (www.gospel.com.net/mlm/woundedhealer.html; mijn vrije vertaling):

„... we zien een verbazingwekkend fenomeen in de gemeente van nu. We zien overal 'gewonde genezers' – mensen die de diepten van zonde en verwondheid ervaren hebben, door God gebruikt worden om andere gewonde mensen geestelijk te helpen en de rest van de kudde te instrueren hoe ze op een gevoelige manier zelf zo'n bedie-

ning kunnen uitvoeren. Ze hebben zich niet een plaats 'verdiend' als priesters in Gods heilige tempel, zoals de 'professionele geestelijken'. Ze zijn onwaardig, en weten dat vanuit het diepst van hun hart. Ze zijn uiterst afhankelijk van God en ze weten dat – en het is door zulke mensen dat God in staat is om in deze laatste dagen heerlijke kracht uit te gieten, om de ketenen te verbreken van de tegenstander die een hele generatie tot slaven had gemaakt.”

Geestelijk volwassen- worden heeft, zo blijkt, niet zo zeer te maken met 'denken dat je er al bent', maar meer met 'je realiseren dat je er nog niet bent'; dat je 'nog onderweg bent' (vgl. Fil.3:12-13). Acceptatie van wie we zijn, met onze sterke én onze zwakke kanten; ja: mét onze onvolmaaktheid, maar ook met de kracht van Jezus, God-met-ons, in ons, dáár gaat het om!

Dan kunnen we toestaan dat er een balans komt in het geven en ontvangen. We krijgen vrijmoedigheid voor beide. Je kunt dus ook zeggen: volwassen worden heeft te maken met vrijmoedig worden als een kind van een buitengewoon liefdevolle vader. Een kind dat niet aarzelt om iets van zijn vader te vragen én niet aarzelt om vader een helpende hand te bieden waar hij of zij dat kan.

Een dergelijke zelfacceptatie betekent dat

je in zekere zin tot rust bent gekomen. Je hebt een veilig plekje gevonden, bij je hemelse Vader. Vanuit zo'n plekje kun je vrijmoedig toelaten dat je je bedrukt voelt en anderen jou troosten én kun je vrijmoedig die ander troosten. Je kunt toelaten dat jij iets niet kunt en er blij de hulp van een broer of zus voor accepteren én zonder neerbuigendheid die broer of zus helpen in zijn of haar moeilijke dingen. Je 'broers en zussen' en andere medemensen zijn niet 'ouder' (jou altijd helpend) of 'jonger' (op jouw hulp aangewezen), maar 'ongeveer even oud' – je helpt elkaar!⁶ Je bent **samen onderweg!**

Zo'n veilig plekje, zo'n vorm van 'samen onderweg-zijn', wens ik ook u van harte toe!

André H. Roosma

Voor de on line versie van dit artikel met daarbij de uitgebreide voetnoten en bijlagen zie www.12accede.nl/gewondegenezers.html#top

Christus, onze b

Over geestelijke defensiemech

Ook dit zag ik als wijsheid onder de zon en maakte grote indruk op mij: Er was een kleine stad met weinig inwoners en een groot koning trok tegen haar op en omsingelde haar en richtte hoge belegeringstorens tegen haar op. En in die stad bevond zich een arme wijze man, die haar had kunnen redden door zijn wijsheid, doch geen mens dacht aan die arme man. Toen zei ik: wijsheid is beter dan kracht, maar de wijsheid van de arme wordt veracht en naar zijn woorden luistert men niet. Woorden van wijzen in rust aangehoord, zijn beter dan het geschreeuw van een heerser onder dwazen. Wijsheid is beter dan oorlogstuig, maar één zondaar bederft veel goeds. Dode vliegen doen de zalf van de zalfbereider stinkend gisten; een weinig onverstand heeft meer invloed dan wijsheid en eer. De geest van de wijze richt zich naar rechts, maar de geest van de dwaas naar links. Waar de dwaas ook gaat, zijn verstand ontbreekt; hij zegt tot ieder dat hij een dwaas is (Prediker 9:13-10:3).

Stel je voor: een klein stadje wordt belegerd door een groot leger. Het wordt omsingeld door honderden ultramoderne tanks, die ondersteund worden door radar- gestuurde gevechtsvliegtuigen, gevechtsheli's en rondom de gehele stad worden raketinstallaties opgesteld. De belegeringsmacht is gedisciplineerd, gemotiveerd en tot de tanden toe gewapend. In de stad is een grote paniek ontstaan. Men had deze aanval niet verwacht en ter elfder ure moeten mensen hier en daar op de verwaarloosde verdedigingswallen worden gesommeerd. Er ontstond een chaos binnen de stad. Iedereen schreeuwde tegen elkaar, hun slecht onderhouden wapens functioneerden niet. Sommigen vluchtten in paniek uit de stad en werden gedood. Bij de eerste aanval drongen de vijandelijke troepen de stad binnen en doodden mannen, vrouwen en kinderen; alles werd platgebrand. In die stad bevond zich een wijze man, die de stad had kunnen redden door zijn wijsheid. Maar er werd niet geluisterd naar wijsheid, die beter is dan kracht. Het wordt veracht, men luistert

naar het geschreeuw van een dwaze onder wijzen (Pred. 9:17 en 10:6)

Dit verhaal in Prediker is zinnebeeldig voor heel wat geestelijke strijd. De stad is een beeld van de gevallen wereld, maar zeker ook van de individuele mens. De wereld is na de zondeval een prooi geworden van en voor satan, die in onze tijd een beslissende aanval voorbereidt, en die binnenkort openlijk zal verschijnen (2 Thess. 2:8). Het geheimenis der wetteloosheid is al in werking. Deze beslissende aanval wordt minutieus, gedetailleerd en gefaseerd voorbereid. Het denken van de mens wordt getransformeerd door dwaalleer binnen en buiten de gemeente. Moderne theologie, wereldgodsdiensten, syncretisme, bijgeloof, occultisme, geestelijke stromingen. Het zijn slechts enkele wapens gebruikt door boze geesten in het goed georganiseerde koninkrijk van de duivel.

Ook vindt er door de zgn. 'derde golf' een geweldige verandering van machtsposities plaats in de wereld. Er zijn toenemende gevechten om de macht, nu de industri-

ele beschaving haar wereldheerschappij kwijtraakt en nieuwe krachten onder invloed van geld, kennis en fysieke macht de wereld gaan beheersen. Nieuwe info-technieken, meta-technieken doen opgang bij de 'beeldschermgeneratie'. Er komen langzamerhand nieuwe machthebbers, naar voren geschoven door demonische machten; de opkomst van de fundamentalistische islam, het cocaïne-imperium, de Verenigde Naties, en de door fusering en kartelvorming steeds machtiger wordende multinationals, dit is de 'vijfde kolonne'.

Wijsheid

Wat bedoelt prediker met de wijsheid die beter is dan kracht en wapentuig en die de stad had kunnen redden? Zeker geen wijsheid van de wereld, geen verstandelijke kennis van de boom der kennis van goed en kwaad, maar kennis van de boom des levens. Bijbels denken leert ons dat de dwaas zegt in zijn hart: "Er is geen God" (Ps.14:1,53:2). Deze dwaas kan drie dokter-titels hebben, maar als hij geen rekening met God houdt, is hij bijbels gezien een dwaas.

Burcht anismen

Een bijbelse wijze kent God in de zin van 'kennis hebben, gemeenschap hebben' met God. Niet alleen van verre zien of van horen zeggen, maar God kennen door zijn Geest, die de toegang heeft tot alle diepten van Christus (Ef. 3:18). Van een echtgenoot(o) te kennen we misschien na twintig jaar zijn of haar karakter of gedrag, doordat we zoveel samen meemaken. Toch hebben we de mogelijkheid om Christus nog veel beter te kennen, nl. door zijn hart (de Heilige Geest). Dat is de ware wijsheid (1 Kor. 2:12-14).

De geest van de wijze richt zich naar rechts; naar de rechter arm Gods, de rechter schouder, die zit aan de rechter hand, enz.. De geest van de dwaas richt zich naar links (Pred.10:2). Een ontwikkeling van God af. Ware wijsheid is luisteren naar en gehoorzamen aan Gods woord. Nu worden nog dwazen op de hoogste posten gesteld en aanzienlijken en rijken zitten in vernedering. Nu gaan slaven nog te paard en vorsten te voet (Pred. 10:6). Veel mensen beseffen nauwelijks de ernst van de wereldsituatie. Prediker 10:14 zegt: "De dwaas is het die vele woorden gebruikt, de mens weet niet wat er geschiedt en wie zal hem te kennen geven wat er na hem geschiedt zal? Het zwoegen van de dwaas mat hem af".

De menselijke bouwval

Zoals gezegd staat de belegerde stad in Prediker 9 niet alleen voor de wereld, maar ook voor de individuele mens. De zondeval had niet alleen tot gevolg dat de mens van God werd afgesneden, maar dat er een verwoestings- en verstoringsproces plaatsvond door de zonde in alle innerlijke verhoudingen van de mens. Lichaam, ziel en geest liggen volkomen met elkaar overhoop, van binnenuit verontreinigt de mens zich meer en meer (Marc. 7:21).

Wat mijn verstand wil en mijn lichaam doet, is altijd in strijd met elkaar. De zonde leeft in mijn lichaam, zegt Paulus in Rom. 7:23. Net als de stad in Prediker zijn we hopeloos verdeeld in onszelf, maar bovendien worden we van buiten af door

de geestelijke wereld aangevallen in onze geest.

In het boek Spreuken wordt dit als volgt geformuleerd: Een stad met omvergehaalde muren, zo is iemand die zijn geest niet in bedwang heeft. Een stad met omvergehaalde muren; daar kan iedereen zomaar naar binnen lopen. Alle machten kunnen mensen manipuleren, intimideren, fascineren en verleiden en inspelen op zijn zondige begeerten, waardoor mensen gevangen en gebonden worden. Ondanks het dwaze geschreeuw, ondanks alle pogingen van de mens om de geestelijke wereld om hem heen te manipuleren door moderne toverijen, (wetenschap, kennis, macht) heeft de mens geen schijn van kans. De slang, satan, heeft de gevallen mens volkomen in zijn macht. Daarom staat er in Pred. 10:11 het volgende: "Indien een slang bijt voor de bezwering, dan baat het de bezweerder niet". Voor zijn

occulte manipulaties is de mens al voor zijn geboorte gebeten door de slang met het dodelijk venijn van de zonde.

De allerhoogste burcht

Is er dan geen andere plaats waar de mens kan wonen dan die menselijke bouwval met omvergehaalde muren? Zeker wel; lees maar eens Psalm 91: 1-2: "Wie in de schuilplaats van de Allerhoogste is gezeten, vernacht in de schaduw van de Almachtige. Ik zeg tot de Here: mijn Toevlucht en mijn Vesting, mijn God, op wie ik vertrouw". Hoewel christenen niet voor lijden bespaard blijven is dit een onaantastbare plaats van de Allerhoogste God; een vaste Burcht, een Vesting en een Toevlucht. Hoe komt de mens nu vanuit die bouwval, waarin de lippen van de dwaas zichzelf verslinden (Pred.10:12) tot de innemende woorden van wijsheid en tot de plaats waar alle wijsheid en alle

kracht in één persoon verenigd is? De enige manier om in de burcht te komen is door het kruis. 1 Kor.1:18-25 zegt: "Want het woord des kruises is wel voor hen die verloren gaan een dwaasheid, maar voor ons die behouden worden is het een kracht Gods. Want er staat geschreven: Verderven zal Ik de wijsheid der wijzen, en het verstand der verstandige zal Ik verdoen. Waar blijft de wijze? Waar de Schriftgeleerde? Waar de redetwister van deze tijd? Heeft God niet de wijsheid der wereld tot dwaasheid gemaakt? Want daar de wereld in de wijsheid Gods door haar wijsheid God niet gekend heeft, heeft het Gode behaagd door de dwaasheid der prediking te redden hen, die geloven. Immers, de Joden verlangen tekenen en de Grieken zoeken wijsheid, doch wij prediken een gekruisigde Christus, voor Joden een aanstoot, voor heidenen een dwaasheid, maar voor hen die geroepen zijn, Joden zowel als Grieken, prediken wij CHRISTUS, DE KRACHT GODS EN DE WIJSHEID GODS. Want het dwaze van God is wijzer dan de mensen en het zwakke van God is sterker dan de mensen".

We kunnen niet verlost worden uit de stad door ons eigen geschreeuw of onze eigen krachten of inzichten en kennis. Nee, de enige manier om ons te bevrijden uit de

stad is door die wijze man, Christus. Zijn geloof, en als genade ons geloof in Hem, door Zijn kruis, brengt ons de overwinning. "Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld. En dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. Wie is het die de wereld overwint, dan wie gelooft, dat Jezus de Zoon van God is?" (1 Joh. 5:4-5).

Overwinnen is geen kwestie van eigen kracht, maar van bijbelse wijsheid. Alle kennis en macht ligt in de kennis van Christus' kruis Zijn opstanding, Zijn verhoging en positie in de hemel, Zijn Geest en Zijn Burcht. Als we in die burcht zijn, is onze enige opdracht staande te blijven. "Doe dan de wapenrusting Gods aan om... uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden" (Ef. 6:11-13). Paulus schreef dit, vastgeklonken aan een Romeinse soldaat, wiens wapens hij beschrijft. Ik ben een gezant in ketenen, zegt hij. Vergis je niet, zegt hij, jullie hebben niet tegen vlees en bloed te vechten. Je vecht tegen verschrikkelijke machten, waar je nooit tegenop kunt, tenzij je de gehele wapenrusting Gods aantrekt. Als je mensen ontzettende dingen om je heen ziet doen, denk er dan aan dat je niet tegen hen vecht. Zij zijn slechts de pionnen en werktuigen van de wereldbeheersers dezer duisternis. Ons gevecht bestaat volgens Efeziërs 6 dan ook vooral uit om STAANDE te blijven, dus niet om satan te overwinnen want die is al overwonnen in Christus. Maar het gaat om ons weten bekleed te zijn met Christus. Met Zijn wapenrusting zijn we dagelijks bestand tegen de (vergeefse) aanvallen op onze positie in die Burcht. Dus de wapenrusting is er niet om in de burcht te komen! Maar om er te blijven in onze dagelijkse wandel! Hoe? Door:

1. De lendenen omgord met de waarheid. De waarheid en de geest der waarheid maakt ons altijd en in iedere omstandigheid vrij! Ook van aanvallen van buiten! (Ef. 6:14). In Jes.11:5 staat: "Gerechtigheid zal de gordel zijner lendenen en trouw de gordel van zijn heupen zijn!"
2. Bekleed te zijn met het pantser der gerechtigheid (Ef. 6:14). We moeten ons steeds realiseren dat we gerechtvaardigd gemaakt zijn in de Rechtvaardige (vgl. Jes. 59:17). Alles is genade, Christus komt alleen alle roem toe van ons leven. Dit uitgangspunt houdt ons staande!
3. De voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes. Als we bereid zijn in ons leven anderen met het heil van verlossing in Christus te vertellen, zal het in ons eigen leven krachtiger uitwerken, het zal ons zeker niet kwetsbaarder

maken! (Jes. 52:7). Wie geestelijk sterk wil zijn zal op stabiele volwassen wijze daarvan moeten getuigen.

4. Het schild des geloofs op te nemen zodat we de vurige pijlen van de satan kunnen doven. Dat die pijlen op ons worden afgevuurd (zowel van buiten als van binnen) is geen vraag. Het geloof als gave van God is de enige geestelijke kracht die tegen deze pijlen is opgewassen, dus niet het geloof in onze eigen mogelijkheden!
5. De helm des Heils (vs. 17). De bescherming van het hoofd het denken. Dit denken is zo belangrijk, omdat het voor een groot deel ons gevoel, gedrag en onze gewoonten bepaalt. We moeten bijbels leren denken, door de Heilige Geest geleid, en dat geeft bescherming in 'De Burcht' (Jes. 59:17). We moeten ons hart en onze gedachten behoeden in Christus Jezus.
6. Het Zwaard van de Geest te hanteren, dit is het Woord van God. Alleen de Bijbel is het geopenbaarde Woord van God waarin Hij zich bekend maakt door de Heilige Geest en ons de woorden te binnen brengt.
7. Aanhoudend te bidden. Met bidden communiceer je met God. Je ervaart de gemeenschap en de nabijheid met God. Dat geeft je bescherming in de Burcht. Niet je geestelijke ervaringen, maar de Gemeenschap met God. Dat is het wezenlijke wat God met ons wil!

We mogen ons met een heel wat moeilijker strijd bezighouden, de strijd tegen boze geesten in de hemelse gewesten, die ons beletten God te zien. En bidt daarbij met aanhoudend bidden en smeken voor alle heiligen. Het is niet altijd het uur van de overwinning, het zijn niet altijd momenten waarop we stormenderhand de vijandelijke forten veroveren.

Er zijn ook momenten, namelijk als de nacht van de geestelijke duisternis valt, dat de grote machten in de hemel aan het werk zijn. En niemand behalve God doorziet de listen van satan.

"Om die reden buig ik mijn knieën voor de Vader, naar wie alle geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt, opdat Hij u geve, naar de rijkdom van Zijn heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door Zijn Geest in de inwendige mens, opdat Christus door het geloof in uw harten woning make. Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan samen met alle heiligen in staat zijn te vatten hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods" (Efeze 3:14-19).

Overwinnen is geen kwestie van eigen kracht, maar van bijbelse wijsheid.

Bijbelse strijd

In Spreuken 25:28 staat: “Een stad met omvergehaalde muren, zo is iemand die zijn geest niet in bedwang heeft”. Dit typeert de hedendaagse mens. Helaas geldt dit ook voor veel christenen. Vaak zijn ze zich nauwelijks bewust van de strijd die ze volgens de Bijbel te voeren hebben (Ef. 6: 10-18). Ze nemen hierin een passieve houding aan of ze hebben verkeerde visioenen van die geestelijke strijd.

Zelfs de romans van Peretti verbleken soms bij de avontuurlijke getuigenissen en visioenen die sommigen menen te hebben. Meestal wordt de strijd boven hen geplaatst. Vaak is echter schrijnend voor iedereen zichtbaar dat ze dagelijks nog worden overheerst door hun vlees en hun natuurlijke leven. In Judas 8 wordt gezegd dat deze dromenzieners dagelijks hun vlees bezoedelen en verwerpen wat heerschappij heet, en lasteren de heerlijkheden. In dit verband geeft Judas aan dat zelfs de aartsengel Michael niet vanuit zichzelf de strijd met de satan aanbond, maar naar de Here God verwees (vs. 9).

Velen worden, zoals Prediker betuigt, een prooi omdat ze niet de juiste strijd voeren of niet met de juiste wapens strijden, en vaak zijn de strategieën van de tegenstander hun niet bekend. Ze zijn in zichzelf en onderling verdeeld en kunnen geen stand houden in de geestelijke strijd en het spanningsveld waarin iedere christen geplaatst is. Men luistert niet naar de wijze man (De Heilige Geest, Bijbel, zie Mat.12: 42) die de stad kan redden, maar zijn bij de eerste de beste stormloop van de tegenstander al verloren. Dit terwijl een overwinning voor alle gelovigen door de machtige persoon en het werk van de Here Jezus Christus toegankelijk is.

Als we alleen al in Nederland kijken hoe ons leger georganiseerd is, en hoe in de komende jaren weer miljarden worden uitgegeven aan wapentuig (m.n. gevechtsvliegtuigen), hoe officieren en manschappen jarenlang geïnstrueerd worden en oefenen in allerlei strategieën en wapentuig, is het dan niet verwonderlijk dat christenen zich zo weinig tijd en inspanning getroosten om zich op de geestelijke strijd voor te bereiden? Veelal worden mensen in evangelisatiebijeenkomsten alleen de heerlijkheden en beloften van de Bijbel voorgehouden, maar ze worden daarna nog nauwelijks voorbereid op de strijd die ze juist na de wedergeboorte moeten voeren. Vaak met het verschrikkelijke gevolg dat ze daarna soms dieper vallen dan ooit tevoren.

De strijd tegen het vlees

“De gezindheid van het vlees is de dood, maar de gezindheid van de Geest is leven en vrede” (Rom. 8:6). De zondige natuur van de mens was niet zijn geschapen toestand, noch was het een gevolg van zijn omgeving, maar is ontstaan door een persoonlijke bewuste en vrijwillige overtreding van Gods heilige Woord. De gevolgen van die wilsbeslissing van Adam is dat uit het hart van de mens zijn zondige natuur ontspringt (Mat. 15:19, Marc.7:21-23). We hebben die natuur geërfd van Adam (Rom. 5:12-19).

De Bijbel gebruikt verschillende uitdrukkingen voor deze verdorven natuur, bijvoorbeeld de oude mens (Ef. 4:22-24) in tegenstelling tot de nieuwe mens in Christus. Zo is er ook de natuurlijke mens

die leeft in de zondige natuur tegenover de geestelijke mens (1 Kor. 2). Een van de meest voorkomende benamingen is echter het vlees (Rom.8:6). Veel Bijbelpassages in het Nieuwe Testament vertellen over de strijd, ja de oorlog die de gelovige te voeren heeft met zijn gevallen natuur. In deze strijd staat de gelovige ook zonder de directe verzoeken van de satan of de machten der duisternis.

Natuurlijk bestaat er een relatie tussen deze twee vijanden, maar we moeten de verschrikkelijke aantrekkingskracht van onze gevallen natuur niet onderschatten. In Rom.7:23 staat: “Maar in mijn leden zie ik een andere wet, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij krijgsgelovigengene maakt van de wet der zonde, die in mijn leden is”. Het vlees is een dodelijke vijand, die in staat is de gelovige te overwinnen en van een heilig God welgevallig leven af te houden. Een van de redenen waarom het vlees zo moeilijk te overwinnen is, is omdat het een sterke relatie heeft met de persoonlijkheid van de gelovige. Het vlees is sterk verbonden met onze wil en met ons verstand en gevoel. Het is belangrijk de vijand goed te kennen, zodat er op de juiste wijze strijd gevoerd kan worden.

De manier waarop het vlees ons tot zondigen verleidt, kunnen we lezen in Gal. 5:19-21 (Zie ook Mat.15:19 Mark.7:21-23): “Want het begeren van het vlees gaat tegen de Geest en dat van de Geest tegen het vlees, want deze staan tegenover elkaar, zodat gij niet doet wat gij maar wenst. Indien gij u echter door de Geest laat leiden dan zijt gij niet onder de wet. Het is duidelijk wat de werken van het vlees zijn: hoererij, onreinheid, losbandigheid, afgoderij, toverij, veten, twist, af-

gunst, uitbarstingen van toorn, zelfzucht, tweedracht, partijschappen, nijd, dronkenschap, brasserijen en dergelijke”.

Eerst worden morele zonden en seksuele zonden genoemd, daarna conflicten en problemen die scheiding brengen, afgodendiensten, die materie of immateriële zaken boven God stellen, toverijen waarin men probeert de gevallen geestelijke wereld in te schakelen of te manipuleren, enzovoort. Herkent u uw vijand in het rijtje genoemd in de Galatenbrief? De strijd tegen het vlees is een strijd die we ons hele aardse leven te strijden hebben. Zo schreef de grote Schotse reformator en gebedsman John Knox aan het einde van zijn leven:

“Ik weet hoe hard de strijd is tussen vlees en geest onder de grote druk van bedroefdheid als er geen verdediging lijkt te zijn, alleen de alomtegenwoordige dood. Ik ken de jalousie en het gemor van het klagende vlees. Ik ken de woede en toorn en de ontevredenheid die zich tegenover God verzetten en die zijn beloften met twijfel tegemoet treden, in staat om ieder moment God de rug toe te keren. Daartegen werkt alleen het geloof, dat ons dwingt om ernstig de hulp van God in te roepen en als we daarmee doorgaan wordt de grootste vertwijfeling tot een uiteindelijk succesvolle overwinning. Achter deze duidelijke gevaren van het toegeven aan het vlees ligt een ander dodelijk gevaar.

Paulus zegt in Ef. 4: 22-27 over de strijd tussen de oude en de nieuwe mens: “Geef de duivel geen voet!” (vs. 27) Door ons over te geven aan onze vleeselijke natuur komen we onder het gezag en de invloed van satan in ons leven. Naarmate we hier meer aan toegeven, geven we satan de gelegenheid zijn doelen in ons leven te

bereiken, hetgeen hij maar wat graag en gretig wil doen (lees 2 Tim.2:23-26 over de strik van de duivel). Ook Paulus maakt in Rom.7: 14-23 uitgebreid gewag van deze geestelijke strijd.

Overwinning op het vlees

1. De weg van eerlijkheid, waarheid in je leven (Mark. 7:21-23; Gal. 5:17-21). We hebben niet allemaal dezelfde verzoeken. De een zal misschien minder last hebben van onreinheid, terwijl hij of zij misschien een grote strijd moet voeren tegen jalousie of partijschappen. Weer een ander voelt zich misschien teveel aangetrokken door drank. De Heilige Geest verlangt van ons eerlijkheid, waarheid. Hij wil dat we onze verdorven vleeselijke natuur afleggen om het in de dood over te geven. God wil niet onze oude natuur ‘oppoetsen, wat veel christenen helaas vaak dagelijks doen. Het verwacht hen dat ze soms zulke zondige zaken in zichzelf ontdekken. De waarheid zal ons vrijmaken
2. De weg van het kruis. De tweede stap in de overwinning op het vlees is de weg van de dood (Rom. 6:1-13, Gal. 2:20 en 5:24). In Rom. 6:11 staat: “Zo moet het ook voor u vaststaan dat gij wel dood zijt voor de zonde, maar levend voor God in Christus Jezus. Laat dan de zonde niet langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, om aan de begeerten daarvan te gehoorzamen”. In de geestelijke strijd wordt de overwinning alleen door objectieve zaken bereikt

- en niet door subjectieve gevoelens. Geloof beweegt zich op het niveau van de absolute waarheid en niet op onze vaak bedrieglijke gevoelens. In Rom. 6:6-7 wordt duidelijk dat we door het geloof in het evangelie van Jezus Christus belijden dat onze oude mens is mede gekruisigd, opdat aan het lichaam der zonde zijn kracht ontnomen zou worden en wij niet langer slaven van de zonde zouden zijn. De ‘oude’ Gerard Feller, of vul uw eigen naam maar in, is dood, samen met Christus gestorven aan het kruis.
3. In Gal. 2:20 staat: “Met Christus ben ik gekruisigd en toch leef ik (dat is) niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu nog leef in het vlees leef ik door het geloof in de Zoon van God die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven”. Hier ontvangt de gelovige een nieuwe identiteit die in afhankelijkheid van God en in verbinding met de medemens zich op een geweldige manier kan ontwikkelen. Het grote geheim is dat we de oude mens voor dood achten en onze geest onderwerpen aan Gods Geest en zo zijn aangesloten op de goddelijke natuur (2 Petr.1:4) en we zo in staat zijn te leven als de Here Jezus (vs 5-9).
 4. Wordt vervuld met de Heilige Geest en leer Zijn weg te gaan. De dood alleen is niet genoeg om het vlees te overwinnen; er moet een nieuw leven in ons wezen doordringen (Gal. 5:16-25). “Zo moet het voor u vaststaan dat gij wel dood zijt voor

de zonde, maar levend voor God in Christus” (Rom. 6:11). We moeten ons het nieuwe leven eigen maken (Rom. 6:4-5). We zijn met Christus door het geloof verenigd en hebben deel aan het opstandingsleven. De Heilige Geest komt in de gelovige op het moment dat we tot geloof komen (Joh. 3:6, Rom. 8:9-10). Veel mensen menen dat bepaalde gevoelsmatige ervaringen of het spreken in tongen een gevolg is voor de doop in de Heilige Geest. Dit kan een begeleidend verschijnsel zijn maar zeker geen voorwaarde; alleen geloof is de toegang (1 Kor. 12:13, Hand. 2:38). Wat ons resteert, is de opdracht vervuld te worden met Gods Geest. Ef.5:18). Leer je leven in te richten naar Gods wil, je geweten steeds meer af te stemmen op God (Fil.1:9) en steeds fijngerueeliger te luisteren naar Zijn stem. Parate Bijbelkennis om dagelijks ‘brood’ te eten is daarbij belangrijk om het vlees te kunnen overwinnen en de duivel te weerstaan met: “Er staat geschreven” (Luk.4:8), op dezelfde wijze als de Here Jezus aan de duivel weerstand bood in de woestijn.

De strijd tegen de wereld

“Maar ik moge ervoor bewaard te blijven roemen anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus door wie de wereld mij gekruisigd is en ik de wereld” (Gal. 6:14). Vaak wordt in de Bijbel met het woord kosmos (wereld) de tijdgeest bedoeld waarin we leven (Rom. 12:2, 2

Kor. 4:4, Gal. 1:4). In 1 Joh. 2:15 wordt de gelovige voorgehouden niet lief te hebben wat in de wereld is. In Joh.15 zegt de Here Jezus:”. “Als u van de wereld zou zijn, zou de wereld het hare liefhebben, maar omdat u niet van de wereld bent, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat de wereld u.”

De ons vijandig gezinde wereld is het complexe systeem, samengesteld uit de meest uiteenlopende en zich veranderende sociale, maatschappelijke, materialistische, liberale en religieuze filosofieën die in menselijke organisaties en persoonlijkheden tot uitdrukking komen. Op de televisie bijvoorbeeld wordt gesproken over de wereld van sport. Dit is geen planeet of continent, maar een georganiseerd systeem dat is opgebouwd uit ideeën, mensen, activiteiten en motieven.

De wereld is de verlengde arm van satan. “Want al wat in de wereld is, de begeerte des vlezes, de begeerte der ogen, en een hovaardig leven” (1 Joh. 2:16). De wereld is in feite ook de verlengde arm van de vieselijke natuur (Gal. 5: 19-21). Niemand kan een ziekte helen, als men een mens in een omgeving zet waardoor de ziekte nog verergerd wordt (in weerwil van de homeopaten). Je kunt een alcoholicus niet genezen door hem in alle omstandigheden vrij bier te geven.

De wereld is een onderdeel van de strijd met satan, de vorst der wereld (Joh. 12:31) tegen de gelovige. In Johannes 5:19 staat: “We weten dat we uit God zijn en de hele wereld in de boze ligt”. Soms is dit openlijk, soms minder duidelijk. Zo kun je bijvoorbeeld naar de dieren tuin gaan en steeds onbewust met de evolutietheorie geconfronteerd worden. De wereld wil de gelovige verleiden om de normen van de wereld toe te passen (Joh.15: 18-19, 17: 6,9, Rom. 12:2, Kol. 2:8).

De gelovige kan echter overwinnen. “Want al wat uit God geboren is overwint de wereld, en dit is de overwinning die de wereld overwonnen heeft: ons geloof. Wie is het die de wereld overwint dan wie gelooft dat Jezus de Zoon van God is” (1 Joh. 5:4,5). In Joh.16:33 staat: “Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij vrede in Mij hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar hebt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen”.

Het kan een harde strijd zijn om Gods geboden te bewaren, Zijn wil te zoeken, goede keuzes te maken en een godvruchtig leven te leiden. Dat is de werkelijke strijd in ons leven. God belooft vrede in verdrukking (Joh.16:33). “Hij heeft de overwinning behaald en de machten

en overheden ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd” (Kol. 2:15) (Zie ook Hebr. 2:14-15, Rom.12:2 en 1 Joh. 4:4).

Confrontatie met satans rijk

“Voorts weest krachtig in de Here en in de sterkte van zijn macht. Doet de wapenrusting aan om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels” (Ef. 6: 10-11).

Er zijn drie belangrijke principes:

1) Wees krachtig in de Here.

De sterkte van de Heer en alle volmacht die we nodig hebben is voor ons beschikbaar. Het kan er heet aan toe gaan in ons leven, de Here is vergevingsgezind. “De God des vredes zal weldra de satan onder uw voeten vertreden, de genade van de Here Jezus zij met u” (Rom.16:20).

2) Ken de strategie en organisatie van de vijand.

Satan is een verleider, die graag tweedracht zaait onder christenen. Hij probeert ons met slechte gedachten en verlangens te injecteren. Hij is een aanklager, liefst met de gedachten die hij zelf in die mens legt (2 Kor. 4:4). Veel mensen weten niet dat alles wat in hen opkomt niet altijd vanuit hen zelf is. We moeten ons hart en onze gedachten behoeden in Christus Jezus. (Fil. 4:7, 2 Kor.10:5). Geen ongezonde kennis en interesse in alle(rlei) occulte verschijningsvormen, maar zeker ook niet naïef en onwetend zijn van wat in de geest van de wereld is en ons er bewust van zijn hoe we veranderd moeten worden in gedachten, gevoelens en wil.

3) Gebruik de juiste wapens.

Als gelovigen moeten we ook offensief handelen. Passiviteit is een invalspoor van de boze. We moeten steeds aan onze wapenrusting werken. Vooral ons gebedsleven, waarin we alles concreet met de Heer bespreken is van groot belang. “God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid maar van kracht van liefde en bezonnenheid” (2 Tim.1:7). “Wordt nuchter en waakzaam. Uw tegenstander, de duivel gaat rond als een briesende leeuw, zoekende wie hij verslinden kan. Weerstaat hem vast in het geloof, wetende dat aan uw broederschap in de wereld hetzelfde lijden wordt toegemeten” (1 Petr. 5:8-9).

Gerard Feller

Lit.: Overcoming the adversary, Dr. Mark Bubeck, The Moody Bible Institute of Chicago. 1984.

Heel de mens, Bijbels holism in de gezondheidszorg door Gerard Feller isbn 90-74507-07-7 oudewater 2002

Spreek je veel to

Gods deel. Ons deel. Wanneer we zowel door alle crises, schaduwen en dalen van het leven als door de vreugde heen gaan, mogen we dankbaar zijn dat Hij sterk is en dat niets voor Hem verborgen blijft. Hij arrangeert en dirigeert, en doet alles medewerken ten goede voor degenen die van Hem houden. ALLE dingen, niet soms maar een paar dingen; maar alle dingen, en altijd! Onze overwinningen, de dingen waar we spijt van hebben: het maakt niet uit. ALLE dingen! Maar daar LLJKT het niet altijd op.

We hebben een leven lang nodig om uit te vinden hoe HIJ ons van alles voorziet. Toch zullen wij, wanneer we ons niets aantrekken van Zijn Leiding, ons doel missen, hoe Hij ook altijd voor ons gezorgd heeft. Hij zorgt voor alles wat we nodig

hebben, maar we moeten het wel aannemen.

En word niet aan deze wereld gelijkvormig, maar word innerlijk veranderd door de vernieuwing van uw gezindheid om te kunnen onderscheiden wat de goede, welbepaalde en volmaakte wil van God is.

Romeinen 12:2

Het lijkt zoveel gemakkelijker om aandacht te schenken aan wat we om ons heen zien en horen in ons dagelijks leven. Ons nuchtere verstand vertelt ons dat deze ervaringen op een of andere manier meer 'werkelijk' zijn dan hetgeen we lezen in de Bijbel, die lang geleden werd geschreven. De manier waarop mensen naar ons kijken en zich naar ons gedragen, maken deel uit van hoe we gevormd

zullen worden. We kunnen denken dat we daar niet veel invloed op hebben, en dat is waar. We kunnen denken dat we moeten geloven dat hetgeen anderen van ons denken bepaalt wie we zijn, en dat is NIET waar. Dennis Jernigan, een christelijke musicus, heeft het op de volgende manier uitgedrukt: "Ik ben wie mijn Vader zegt dat ik ben". Vooral voor mensen in de problemen is dit vaak onvoorstelbaar, hoewel zij in de Schrift de woorden kunnen lezen die dit bevestigen! Het zou een discipline, een training moeten worden om te kiezen voor hetgeen we weten dat waarheid is, in plaats van wat onze gevoelens ons vertellen.

Het Woord vertelt ons dat we veranderd moeten worden door vernieuwing van ons denken, maar de betekenis hiervan is vaak niet helder. Wanneer Hij de Vader is Die ons liefheeft, zou Hij er dan ook niet op een geestelijke, bovennatuurlijke manier voor zorgen dat we ons beter voelen? Hoe kunnen woorden die gedrukt zijn in een boek ons veranderen?

Om te beginnen nemen we aan dat Hij de Ontwerper en de Schepper is van wie we zijn. Dus Zijn Woord is Zijn Instructie voor ons. In feite zou het Hebreeuwse woord 'Thorah', dat in onze Bijbel in het Engels en Nederlands gewoonlijk vertaald is met 'Wet', veel beter vertaald kunnen worden met 'instructies' of 'onderwijzing', hetgeen de werkelijke betekenis ervan is.

Hij weet hoe Hij ons ontworpen heeft en hoe wij het beste kunnen functioneren, zelfs in een wereld vervuld met duisternis. Onze zielen zijn niet verborgen voor Degene Die ons leven heeft gegeven. Hier worden de meeste gevechten geleverd: achter onze ogen en tussen onze oren., Daar wordt meestal bepaald wat de uitkomst is: of we winnen of verliezen.

Ik versta onder ziel: onze gedachten, wil en emoties, drie verschillende aspecten die niet los van elkaar te zien zijn.

Zij zijn zo met elkaar verstrengeld dat het moeilijk is om ze 'uit elkaar te spelen'. We kunnen eenvoudig denken dat onze **gedachten** te maken hebben met de woorden die we tot onszelf of tot anderen zeggen, dat de **wil** de motivatie of de aanleg is om een bepaalde richting op te

t jezelf?

“Ik ben wie mijn
Vader zegt dat
ik ben”

gaan, en natuurlijk vertegenwoordigen de **emoties** de manier waarop gedachten en aanwijzingen gekleurd zijn met geluk, verdriet, angst, schaamte, of eenzaamheid als belangrijkste op het lijstje.

Hoe verandert en vernieuwt Hij ons denken? Wordt daarbij ook nog wat van ons verwacht? Ik geloof dat dat inderdaad zo is.

Is het je ooit opgevallen hoe je gedachten met je 'op de loop kunnen gaan'? Soms maken we ons grote zorgen en beelden we ons van alles in dat mogelijk zou kunnen gebeuren. Deze manier van 'praten tot jezelf' is van het soort dat ons weg leidt van het vertrouwen in en de vrede in onze Messias en Zijn werk in en voor ons. Het richt zich op de slechte dingen die we hebben meegemaakt of maakt de pijn en de boosheid die we voelen groter. Het behelst alle dingen die we willen doen om zaken recht te zetten! Soms worden de dingen die in onze gedachten zijn zo reëel dat we ze redelijk gaan vinden en handelen we op basis van wat **alleen** in onze gedachten gebeurt. Wanneer gedachten lang genoeg die kant op gaan, kunnen we gemakkelijk depressief en wanhopig

worden zonder dat we ons realiseren dat we ons zelf de put in praten.

Soms komt de verleiding van iets dat buiten onszelf is: de druk van de wereld en ons stand houden daarin; de druk van de zonde, en degenen die onze God verloochenen en willen dat wij worden zoals hen. Ik noem het de 'met de stroom meegaan manier'. Op het eerste gezicht **lijkt** het vaak gemakkelijker of voordeliger om met veel dingen met de stroom mee te gaan en niet tegen de stroom op te roeien. Toch vertelt het Woord ons om ons te herinneren wat Hij voor ons gedaan heeft, moed te vatten en in Zijn voetsporen te blijven lopen.

Soms komen verleidingen zelfs vanuit onze geloofsgemeenschap, zoals in die gemeenten die steeds op het hellend vlak acteren om religie aangenamer en geschikter te maken: meer politiek correct. Het kan zelfs aan het gebed met mede-gelovigen liggen die vervallen in het probleemgericht bidden in plaats van bidden voor een oplossing; in feite bidden vanuit een

positie van zwakheid en hulpeloosheid, in plaats zich te herinneren dat ze mogen gaan staan in de Naam en de autoriteit van onze Messias en Koning!

Een andere verleiding of hindernis kan gevonden worden in algemeen onderwijs dat het niet oké is om voor onszelf te bidden. Sommigen hebben geleerd dat het niet bijbels is om dat te doen, dat het egoïstisch en ongeestelijk is om voor jezelf te zorgen. Er is iets wat wordt genoemd de '**JOY (Vreugde) society**': Jesus First, Others Second, Yourself Last. Dit is moeilijk te vertalen in het Nederlands, het komt er op neer dat Jezus op de Eerste plaats wordt gezet, daarna de ander en dat je jezelf totaal moet wegcijferen. Hoewel de schrijfster van dit artikel (BK noot vertaalster) de bedoeling ervan begrijpt, de belangrijkste dingen in de juiste volgorde te zetten en geen hogere gedachten over jezelf hebben dan nodig is, wordt het vaak gebruikt als onderwijzing dat je nooit aan je eigen behoeften zou mogen toegeven!

Als u echter de koninklijke wet volbrengt, volgens de Schrift: U zult uw naaste liefhebben als uzelf, dan handelt u goed.

Jacobus 2:8

We hebben de 10 geboden, en weten vanuit veel gelijksoortige verzen (rechtstreeks opgetekend uit de mond van onze Messias), dat we onze naasten MOETEN liefhebben ALS onszelf. Niet meer dan. Niet minder dan. (**Understanding Self Worth** is een ander artikel dat de lezers misschien interessant vinden; het is te vinden op www.christian-transitions.com) Stel je een groep mensen voor die zichzelf niet liefhebben; stel dat ze niet weten hoe ze een balans kunnen vinden in een gezond respect voor hun eigen noden op het gebied van goede voeding, rust, kleding enzovoorts. Kun je je voorstellen hoe goed deze mensen in staat zijn voor anderen te zorgen? Ze kunnen misschien heel goed voor anderen zorgen, maar zullen op subtiele wijze een afkeer beginnen te ontwikkelen wanneer dezelfde zorg niet aan hen wordt besteed. Als zij zich niet kunnen indenken dat ze Gods toestemming hebben om voor zichzelf te zorgen, hebben ze ook niet de vrijheid om dat voor anderen te doen.

Het zal dan ook niet lang duren voordat

men anderen zal opleggen dat ze sterk moeten zijn en hun eigen noden ook moeten ontkennen. Iets anders wordt als ongeestelijk of egoïstisch gezien. Of iemand het nu met deze onderwijzing eens is, of met mensen omgaat die zo handelen, het kan een zeer hardnekkig iets zijn waar we mee moeten afrekenen en kan het vermogen om sterk en vol vertrouwen het hoofd te bieden aan moeilijke omstandigheden, teniet doen.

Ik vond pas een zeer inzichtelijke bron genaamd 'Spiritual Depression: Its causes and Cure' geschreven door D. Martyn Lloyd-Jones. (Ned. uitgave: 'Oorzaken geestelijke depressiviteit' door Martyn D. Lloyd-Jones en Rien Schoonhoven, ISBN: 9033602482, 1999, Uitg. Banier. Is in Nederland jammer genoeg uitverkocht, maar misschien nog antiquarisch te verkrijgen.) Hij heeft een paar heel belangrijke punten in zijn introductie die later uitgewerkt worden. Hoewel het taalgebruik nogal formeel is, zijn de opvattingen zeer herkenbaar! Hij vergelijkt gebruikelijke psychologische opvattingen met een bijbelse wereldbeschouwing. Ter-

wijl we rekening houden met de verschillen in temperament of persoonlijkheid en de realiteit van enkele biologische of medische zaken, laat hij duidelijk zien dat dit geen invloed heeft op verlossing. Hij geeft de schuld aan de aanwezigheid van onze vijand, de tegenstander van onze ziel, die alles wat mogelijk is zal gebruiken als een opening om vernieling aan te richten, in wat voor omstandigheden we ook verkeren, wat ons karakter ook is, of we nu wel of niet te lijden hebben onder ziekte. Lloyd-Jones haalt de soort reactie, namelijk een gevoel van wanhoop, aan die kan ontstaan na een grote geestelijke overwinning.. Denk aan de profeet Elia na de overwinning op de Baälpriesters. Hij houdt rekening met de werkelijkheid van onze vijand, de tegenstander, die ons in dit leven van overwinning wil beroven, wanneer hij ons geloof niet compleet kan verwoesten. Hoewel hij onze gedachten niet kan lezen, kan hij deze wel binnendringen met zijn opvattingen door onze lichamelijke zwakheden.

Dus nu wordt de vraag opgeworpen hoe we tot onszelf praten. Deze verschillende

vormen het 'met ons op de loop gaan' van onze gedachten zullen ons tot wanhoop brengen en dat willen we werkelijk niet meemaken! We moeten onszelf op een gezonde manier onderzoeken maar niet in een ziekelijke (of sombere) zelfbeschouwing verzeilen.

Deze uitspraken van Lloyd-Jones maakten me erg blij:

Ik zou willen zeggen dat we tot onszelf moeten praten in plaats dat we toestaan dat we 'zelf' tot ons praten! Realiseert u zich wat dat betekent?.... Probeer ik alleen met opzet paradoxaal te zijn? Integendeel. Dit is de meest essentiële wijsheid in deze zaak. Heeft u zich gerealiseerd dat de meeste gevoelens van ontevredenheid in het leven het gevolg zijn van het feit dat u naar uzelf aan het luisteren bent in plaats van dat u tot uzelf spreekt?.... Nu de strategie van deze man was dit; in plaats van dat hij zichzelf toestond tot hem te spreken, ging hij tot zichzelf spreken. Hij vroeg "Wat buigt u zich neer mijn ziel?" Zijn ziel maakt hem depressief en vernietigt hem. Dus hij gaat op zijn voeten staan en zegt: "IK luister eens een momentje. Ik zal tegen je spreken". Begrijpt u wat ik bedoel? Als dat niet het geval is, heeft u maar weinig ervaring.

Uit: Spiritual Depression: Its Cases and Cures; D. Martyn Lloyd-Jones, Wm, Eerdmans Publishing, 1965, pp. 20-21

Hij vervolgt met het beschrijven van hoe belangrijk het is om je leven in je hand te nemen; om jezelf te kennen: beiden, je kracht en je zwakheid. Relaties, omstandigheden en bovenal, ja, de vijand van onze ziel, zal zich in een of beide manifesteren. Extreme onderworpenheid verandert in zwakheid en is verwoestend. Extreem zelfvertrouwen verandert in arrogantie en trots.

Als we begonnen zijn om voor onszelf te zorgen, kunnen we kiezen waarmee we ons voeden; niet alleen de goede keuzes van lichamelijk voedsel dat op iedere manier gezondheid genereert, inclusief voor onze gedachten en emoties maar ook het geestelijk voedsel waarvan de Messias heeft gezegd, dat we naar moeten leven.

Maar Jezus antwoordde hem: Er staat geschreven dat de mens van brood alleen niet zal leven, maar van elk woord van God.

Lucas 4:4

Want het woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend

zwaard, en het dringt door tot op de scheiding van ziel en geest, van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart.

Hebreeën 4:12

Wanneer we tijd nemen om ons in het Woord te verdiepen, wordt de kracht van de woorden duidelijker omdat ze troost en duidelijkheid geven. Mogen we Gods Woord gaan gebruiken als gereedschap, scherper als een tweesnijdend zwaard, bij het gesprek TOT onszelf in plaats van onszelf tegen onszelf te laten spreken. Mogen we met Hem gaan samenwerken wanneer Hij ons verandert en ons denken vernieuwt. Mogen we standvastig in ons geloof blijven, wat er ook gebeurt.

Alweer zien we dat de psalmisten ons zoveel wijsheid verschaffen; ze drukken niet alleen de diepten van hun bekommernissen uit maar ze laten ons ook zien hoe we onszelf kunnen vermennen en tegen onszelf TERUG kunnen spreken, en die ongezonde en zelfs ongoddelijke gedachten en angsten kunnen uitdagen!!

Psalm 42 en 43 laten een heel mooi voorbeeld van 'spreken tot jezelf' zien:

Wat buigt u zich neer, mijn ziel, en bent u onrustig in mij?
Hoop op God, want ik zal hem weer loven voor de volkomen verlossing van Zijn aangezicht.

Psalm 42:6

Wat buigt u zich neer, mijn ziel, en wat bent u onrustig in mij?
Hoop op God, want ik zal Hem weer loven; Hij is de volkomen verlossing van mijn aangezicht en mijn God.

Psalm 43:5

Een belangrijk punt is hoe onze relatie met onze Abba veranderde toen de zonde zijn intrede deed....

Onze Vader zorgde ervoor dat we Hem

niet meer konden ZIEN maar liet de mogelijkheid om Hem te HOREN wel bestaan na de zondeval.

En zij hoorden de stem van de HEERE God, Die in de hof wandelde, bij de wind in de namiddag. Toen verborgen Adam en zijn vrouw zich voor het aangezicht van de HEERE God te midden van de bomen in de hof.

Genesis 3:8

Ons Voorbeeld en Messias, Yeshuah / Jezus van Nazareth laat ons zien hoe we Hem op de goede manier kunnen volgen:

Want er zal een Twiggje opgroeien uit de afgehouden stonk van Isai en een Loot uit zijn wortels zal vrucht voortbrengen. Op Hem zal de Geest van de HEERE rusten: de geest van wijsheid en inzicht, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en de vreze des HEEREN. Hij zal niet oordelen naar wat Zijn ogen zien en Hij zal niet vonnissen naar wat Zijn oren horen. Hij zal de armen recht doen in gerechtigheid en de zachtmoedigen van het land zal Hij met rechtvaardigheid vonnissen. Maar Hij zal de aarde slaan met de roede van Zijn mond en met de adem van Zijn lippen zal Hij de goddelozen doden.

Jesaja 11:1-4

Deze tekst vertelt ons dat de rechtvaardige Tak ons niet zal oordelen naar wat Zijn ogen zien en niet zal vonnissen naar wat Zijn oren horen, maar met rechtvaardigheid zal oordelen. We moeten ons naar Hem toewenden en naar Zijn Geest luisteren, opdat wij ook mogen begrijpen en leidinggeven of wijs mogen rechtspreken.

Hoe is onze mogelijkheid om te zien en te horen, en zodoende op een goede manier tot onszelf te spreken, aangetast? Hier volgt een kleine opsomming van toepasselijke verzen:

Maar de HEERE heeft u een hart gegeven om dat te erkennen, of ogen om te zien, of oren om te horen, tot op deze dag.

Deuteronomium 29:4

(over afgoden en afgoderij) Zij hebben een mond, maar spreken niet; zij hebben ogen, maar zien niet; zij hebben oren, maar horen niet; zij hebben een neus, maar ruiken niet; hun handen, die tasten niet; hun voeten, die gaan niet; er komt geen geluid uit hun keel. Laat wie ze maken hun gelijk worden, al wie op hen vertrouwt.

Psalm 115:5-8

Maak het hart van dit volk vet, en stop hun oren toe, en sluit hun ogen: anders

zullen zij met hun ogen zien, en met hun oren horen, en met hun hart begrijpen en zich bekeren, en zal Hij hen genezen.

Jesaja 6:10

Met uw eigen oren zult u een woord van achter u horen: "Dit is de weg, bewandel die." Dit voor het geval u naar links of naar rechts zou gaan.

Jesaja 30:21

Verder zei Hij tegen mij: Mensenkind, al Mijn woorden die Ik tot u spreek, neem ze op in uw hart en luister ernaar met uw oren.

Ezechiël 3:10

Mensenkind, u woont te midden van een ongehoorzaam huis. Zij hebben ogen om te zien, maar zij kijken niet, zij hebben oren om te horen, maar zij luisteren niet, want zij zijn een opstandig huis!

Ezechiël 12:2

Maar zij weigerden er acht op te slaan, en zij zetten hun schouders er dwars tegen in en stopten hun oren toe om niet te hoeven luisteren.

Zacharia 7:11

Want het hart van dit volk is vet geworden, en zij hebben met de oren slecht gehoord, en hun ogen hebben ze dicht gedaan, opdat zij niet op enig moment met de ogen zouden zien en met de oren horen en met het hart begrijpen, en zich zouden bekeren en Ik hen zou genezen.

Maar uw ogen zijn zalig omdat zij zien, en uw oren omdat zij horen.

Mattheus 13:15-16

En dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon, in het Koninkrijk van hun

vader. Wie oren heeft om te horen, laat hij horen.

Mattheus 13:43

Indien iemand oren heeft, laat hij horen.

Openbaring 13:9

Wanneer we op een goede manier luisteren en Zijn Woord aannemen, zullen onze gedachten, wil en emoties gevoed worden. Dit zal invloed hebben op de manier hoe we tot onszelf praten, in plaats van dat we onszelf tot ons laten praten.

Wat wij 'horen' en tegen onszelf zeggen is een deel van onze transformatie en groei naar volwassenheid wanneer we steeds meer op Hem gaan lijken. Gods deel. Ons deel.

Geschreven door: Barbara L. Klika, MSW

Personal Life Coach Undershepherd.
www.set-apart-ministries.org
Vertaald door: Wanda Simmermans, voor St. Promise.

De gebruikte Bijbelteksten komen uit de Herziene Statenvertaling.

Je kunt verder informatie over begeleiding vinden op Barbara@christian-transitions.com of contact opnemen met Barbara Klika via Set Apart Ministries op info@set-apart-ministries.org

Christelijke a

Vanaf Maandag 17 sept t/m 3 dec (10 avonden) en donderdag 20 sept t/m 6 december, (10 middagen). starten er DV weer twee nieuwe trainingen. De maandagtraining is van 19.30- 22.00uur; de donderdagtraining is van 13.00-15.30uur) Deze training waarin sociale vaardigheden gecombineerd worden met christelijke identiteit, is uniek in zijn opzet. Hoe ga je als christen om met grenzen op je werk, in familie, met vrienden en met God? Naast emotionele intelligentie wordt veel aandacht geschonken aan conflicthantering en identiteit.

Cursusinhoud

In de cursus die uitgaat van een Bijbels mensbeeld komen zaken aan de orde zoals:

- Je identiteit als Christen
- Hoe kan ik voor mezelf opkomen en wat is het verschil met "de onderste weg gaan";
- Hoe leer ik sociale vaardigheden en non verbale communicatie;
- Hoe kan ik spanningen in het samenleven met anderen onder controle krijgen en houden?;
- Hoe ga ik om met mijn gevoelens en de gevoelens van anderen?;
- Hoe leer ik op de juiste wijze als Christen te communiceren en grenzen te stellen?;
- Hoe ga ik om met agressiviteit

Leermethodes voor deze training zijn:

- De verschillende soorten rollenspelen,
- Bijbelse voorbeelden en mogelijkheden voor oefeningen,
- Verbale en non- verbale communicatie training,
- Ontspanningstechnieken, groepsgesprekken,
- Bijbelstudies en huiswerkopdrachten.

In sommige lessen wordt gebruik gemaakt van videotraining.

Iedere les bestaat uit een theoretisch gedeelte waarin verschillende hulpmiddelen die tot een betere assertiviteit leiden besproken en beoefend worden. En na de pauze in de subgroepen worden praktische situaties geanalyseerd, besproken en beoefend. Ook komt iedere les een oefening in christelijke identiteit terug. Bij de cursus hoort een uitgebreid (153 blz) cursus-en werkboek wat in de loop der jaren aangepast is aan de ervaringen van de cursus.

Cursusleiding

- Gerard Feller, psychosomatische fysiotherapeut en pastoraal counselor
- Coby Feller, psychosomatisch oefentherapeute

Stressertiviteitstraining, najaar 2012

Wanneer

Data training 2012 (maandagavonden):

- sept: 17, 24
- okt: 1, 8, 22, 29
- nov: 5, 19, 26
- dec: 3

Data training 2012 (donderdagmiddagen):

- sept: 20, 27
- okt: 4, 11, 25
- nov: 1, 8, 22, 29
- dec: 6

Waar

De cursussen worden gegeven in het therapeutisch centrum Oudewater, Lange Burchwal 80, 3421 SM Oudewater.

Voordat men op deze cursus kan inschrijven, dient er een intakegesprek plaats te vinden, waarin er wederzijds afgestemd wordt of de cursus wel voor u geschikt is. Verder wordt de motivatie getest om daadwerkelijk in de praktijk ook met deze cursus van 10 avonden te gaan werken. U kunt zich inschrijven of meer info vragen via tel. (0348) 561419 of 563359. Stuur ons een email naar info@pastoraat.com voor meer informatie of om u op te geven voor de cursus, of bel telefoon 0348-561419 of 563359

Kosten

De cursuskosten bedragen inclusief intake en uitgebreide cursusmap € 310 (alleen voor particulieren) te voldoen vóór aanvang van de cursus op bankrekening 35.23.13.498 tnv G.P.M. Feller te Oudewater. Veelal vergoeden bedrijven en instellingen deze cursus.

Stress te lijf!!

Leer uw lichamelijke spanningssignalen te herkennen en paniekstoornissen te voorkomen.

4 dinsdagavonden in november 2012

Van 19.30 uur – 22.00 uur in het therapeutisch centrum op de Lange Burchwal 80 in Oudewater. Tel. (0348) 561419 of 567670.

Als bijbelgetrouwe christenen wijzen we de yoga-oefeningen af. Toch vinden we in deze cursus een verantwoord Bijbels alternatief waarin we op een goede manier ook aan lichaams oefeningen ter ontspanning kunnen werken. Wat zijn de spanningssignalen, die je kunt herkennen? En hoe staan deze met elkaar in verband? Zo laten we in het kort op eenvoudige wijze iets zien van de werking

(fysiologie) van spieren, houding, ademhaling om de lichaams oefeningen beter te begrijpen en zo ook beter te kunnen oefenen. Daarin komen oefeningen zoals spierontspanningsoefeningen, adem oefeningen en houdingsoefeningen aan de orde die ons helpen meer inzicht en controle uit te oefenen op onze lichamelijke spanningen en gezondheid.

Lesprogramma

Dinsdag 6 november

19.30-22.00 – Voorstellen, Oefeningen om te bepalen of u goed lichamen kunt ontspannen en kort interactief bijbels voorbeeld van omgaan met stress

Dinsdag 13 november

19.30-22.00 – Spierontspanning + houding en kort interactief bijbels voorbeeld van omgaan met stress

Dinsdag 20 november

Ademoefeningen in relatie met spanningen en korte interactief bijbels voorbeeld van omgaan met stress

Dinsdag 27 november

Interactieve studie over stress, de gevolgen en de mogelijkheden om hier op een psychosociale, en geestelijke wijze mee om te gaan.

Cursusleiding

Gerard en Coby Feller, pastoraal counselor, fysiotherapeut, psychosomatisch oefentherapeut

Cursuskosten

De kosten voor de cursus van 4 dinsdagavonden, inclusief koffie/thee en cursusboek bedragen € 130,-

Opgave

Het is niet mogelijk voor een of twee donderdagen in te schrijven. Graag € 130 te voldoen op onderstaand rekeningnummer vóór 25 okt. 2012.

Bij annulering van de cursus binnen een termijn van tien dagen voor de eerste dinsdag bent u € 30,- reserveringskosten verschuldigd. Na aanmelding en betaling ontvangt u een bevestiging plus routebeschrijving.

Uw betaling kunt u overmaken op bankrekening 352313498 van de Rabobank te Oudewater t.n.v. G.P.M. Feller onder vermelding 'stress te lijf' najaar 2012.

Vaak wordt deze cursus vergoed door werkgevers en soms door zorgverzekeraars. (minimum deelnemers 7 maximum 12)

De cursussen worden gegeven in het therapeutisch centrum Oudewater, Lange Burchwal 80, 3421 SM Oudewater.

Gal.6:14 Maar ik zal me volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld.

De kracht van God is het opstandingsleven van Jezus. Willen we die kracht meer in ons leven ervaren, dan zullen we ons meer moeten verdiepen in de lijdenstragedie van God. Hou op met belangstellend steeds uw eigen geestelijke inzichten te observeren en verdiep u meer in het lijden van God. In het artikel van Barbara Klika worden we opgeroepen om niet langer te luisteren naar de eindeloze bespiegelingen van onszelf, maar onszelf toe te spreken: "Wees stil mijn ziel!". Verdiep je in de kracht van het kruis. In onze moderne geloofsverkondiging wordt veel gesproken over de vrucht van het kruis, namelijk: verlossing, heiliging en genezing. Het centrum van onze prediking moet veel meer gericht worden op Jezus Christus, die gekruisigd is. (1Kor.2:2) Misschien dat we daarvoor niet gelijk applaus ontvangen, maar het kruis is de kern van geestelijke kracht. Dat moet in de postmoderne wereld waar jongeren opgroeien weer geleerd, en verdedigd worden. In het artikel 'Apologetiek voor een nieuwe generatie' wordt dit beschreven. Pas als we beseffen dat we ook gewond zijn, kan God ons gebruiken voor genezing. In het artikel over geestelijke defensiemechanismes wordt beschreven dat we ons vooral staande moeten houden tegenover de wijsheid van de wereld. In een wereld waarin het kruis een dwaasheid is en het 'evangelie': zelfbeschikking, zelfverlossing en zelfontwikkeling is, moeten wij ons concentreren op het kruis, waar alle geestelijke krachten in besloten zijn. Dat is ook een grote les voor veel krachteloze kerken en christelijke media, we moeten weer terug naar Jezus Christus, de gekruisigde en opgestane Heer!

Dank voor uw gaven en gebeden,
Gerard Feller

Oproep tot hulp!

In een vorig Promisenummer hebben we een oproep gedaan voor gebed en financiële hulp. Gelukkig hebben verschillende abonnees wat extra overgemaakt, dank daarvoor! Ons abonneebestand is de laatste jaren teruggelopen van 1500 naar 1150. Graag willen we ons blad continueren met dezelfde kwaliteit ook willen we vasthouden aan de minimale abonnementsprijs van € 12,50, dit om het blad ook beschikbaar te stellen voor minder financieel krachtigen. Ook onze website met daarin meer dan 300 vrij toegankelijke artikelen is afhankelijk van de inkomsten van het blad. We beantwoorden dagelijks mails van gelovigen en ongelovigen. Wilt u ons helpen door gebed, het werven van abonnees en giften, Hartelijk dank!

Colofon

Het blad "Promise" is een uitgave van stichting Promise en verschijnt 4 maal per jaar.

Het doel van de stichting is de verkondiging van het evangelie van Jezus Christus.

De stichting tracht dit doel te bereiken door:

- Het toetsen van allerlei maatschappelijke en geestelijke stromingen en denkwijzen, vooral op medisch en sociaal gebied aan het Woord van God, de Bijbel.
- Het publiceren via het blad "Promise" van geschriften en of bijbelstudies met bovengenoemd doel, dit tevens via audiovisuele middelen aan een zo breed mogelijk publiek.

De stichting is interkerkelijk en heeft als grondslag, zich daarbij alleen te laten leiden door de Bijbel, waarvan ze gelooft dat dit het geïnspireerde Woord van God is en alleen onfeilbaar gezag heeft.

We geloven dat God deze wereld zo lief heeft, dat Hij zijn Zoon gegeven heeft om onze straf op de zonde te dragen, opdat wij, indien we in Hem geloven eeuwig met Hem mogen leven en ook nu dagelijks Zijn aanwezigheid mogen ervaren. Door middel van diverse activiteiten van de stichting willen we deze boodschap uitdragen

Redactie

Gerard en Coby Feller, Oudewater
drs. W.J. Pijnacker Hordijk, Delft

Comité van aanbeveling

Ds. Orlando Bottenbley
Drs Martie Dieperink
Drs Bert Dorenbos
Drs MartienJan de Haan
Prof. dr. Ir. Henk Jochemsen
Dhr. Hans L.J. Keijzer
Prof.dr. Martjan Paul
Drs Chr. Steyn
Dhr. Teun Stortenbeker
Dhr Feike ter Velde
Ds dr. Paul J. Visser
Drs Jef de Vriese (België)
Drs Téó v.d. Weele
Dr. Jim Wilder (U.S.A.)

De verantwoordelijkheid voor de inhoud van de artikelen is voor de auteur en/of de redactie

Vormgeving

DÚO-ontwerp, Utrecht

Druk

Boom & van Ketel, Haarlem

ISSN: 1383-0295

verschijnt 4x per jaar

Abonnement: minimaal € 12,50 per jaargang

St.Promise

Lange Burchwal 80
3421 SM Oudewater
Tel. 0348 - 563359
e-mail: info@stichting-promise.nl
internetpagina: www.stichting-promise.nl
Rabobank: 39.16.83.071
Postbank: 4906197

Voor België:

jaarrekening abonnement minimaal € 17,50
Belg.Post.Rek.Nr. 000.16.92.998-57
St.Promise
Lange Burchwal 80
3421 SM Oudewater, Holland

Losse nummer € 3,50

9 771383 029001